

Amnesty press

NR 2
2015

ABORT I IRLAND

Nu växer kraven
på en lagändring

SIDAN 26

ÅRSMÖTET I UMEÅ

Tora Törnquist ska
leda svenska Amnesty

SIDAN 48

VÄLKOMMEN TILL EUROPA

SIDAN 8

Nytt format – samma värld

Vi lever i en värld där konflikternas antal åter ökar. Krig utkämpas i Europa och i Mellanöstern och Nordafrika slits länder som Syrien, Irak, Jemen och Libyen sönder i konflikter där de grova människorättsbrotten är oräkneliga. Antalet människor på flykt är det högsta sedan 1940-talet. Propaganda, förtigande och censur har blivit vardag.

Ibland är propagandan enkel att genomskåda och censuren lätt att känna igen. När Rysslands president Vladimir Putin den 28 maj i ett dekret förbjöd all information om militära förluster ”under specialoperationer” i fredstid så råder det ingen tvekan om att Putin vill förhindra bevakning av den dunkla ryska truppinsatsen i östra Ukraina och Amnesty uttryckte oro över att ryska journalister nu riskerar att ställas inför rätta för förräderi.

Människorättsorganisationer som Amnesty och Human Rights Watch, HRW, har spelat en viktig roll genom att utan politiska hänsyn lyfta fram övergreppen i Ukraina. Det har handlat om det första året av ryskt styre på Krim där medier har strypts, människor ”försvunnit” och Krimtatarernas rättigheter beskurets men också om hur både separatisterna i ”folkrepublikerna” i östra Ukraina och ukarinska regeringsstyrkor urskillningslöst

**ULF B
ANDERSSON**

Chefredaktör.

FOTO: SANDRA JOHNSON

beskjutit civila områden. Amnesty har också kritiskt granskat ukrainsk nationalistmilis som Azovbataljonen och Amnesty och HRW har gemensamt krävt att händelserna i Odessa den 2 maj 2014, då 41 personer brändes inne av ukrainska nationalister, ska utredas.

Amnestys rapport den 22 maj om hur krigsfångar behandlas på bägge sidor var en chockerande påminnelse om förbrytelser, däribland hur separatisterna har avrättat krigsfångar. Här finns också vittnesmål om hur nationalistmilisen Högra sektorn brutalt har torterat dussintals civila. De ukrainska myndigheterna har inte svarat på Amnestys frågor om detta. I konflikter förklarar ofta debatten till att välja sida. Då är det viktigt att övergrepp och krigsförbrytelser lyfts fram, oavsett vem som är förövare.

Detta nummer av Amnesty Press har nytt format och ny grafisk form där vi fortsatt kommer att skildra en verklighet där människorättsaktivism är så viktig för att nå framsteg i en mörk värld.

Nu ser jag med spänning fram mot läsarnas reaktioner. Skriv gärna till ap@amnesty.se och berätta vad du tycker!

AMNESTY PRESS är ett forum för information och diskussion kring mänskliga rättigheter samt de områden som faller inom ramen för Amnestys globala och övergripande prioriteringar. Amnesty Press leds av en självständig redaktör som också är ansvarig utgivare. Artiklar representerar inte nödvändigtvis Amnestys åsikter. Det gäller även annonsmaterial, till exempel bilagor. Amnesty Press utges av Amnesty International, svenska sektionen.

REDAKTION: Ulf B Andersson, redaktör, ansvarig utgivare.
GRAFISK FORM/AD: A4/Lotta Lundin.
REPRO: A4/Lotta Lundin.
ADRESS: Box 4719, 116 92 Stockholm.
BESÖKSADRESS: Alsnögatan 11.
TELEFON: 08-729 02 00, fax: 08-729 02 01.
E-POST: ap@amnesty.se
HEMSIDA: amnestypress.se
PRENUMERATION: 160 kr.
SVENSKA SEKTIONEN: Postgiro 900072-0,

bankgiro 900-0720.
TRYCKERI: V-TAB AB, Vimmerby, 2014.
PRESSLÄGGNING: 1 juni 2015. Utkommer med fyra nummer 2015.
MANUSSTOPP: nr 3/2015: 31 augusti.
Utkommer med 4 nummer 2015.
HOS LÄSARNA: 2 oktober.
ISSN: 0284-7108. Detta nummer trycks i 98 800 exemplar.
OMSLAGSBILD: Flyktingar har räddats av MOAS ute på Medelhavet. Foto: MOAS.

I SÄKERHET: Räddningsaktion på Medelhavet från organisationen MOAS.

FOTO: MOAS

26 STARK KRITIK MOT IRLAND

IRLAND TILLÄMPAR fortfarande abortlagar som i princip gör det omöjligt att få en abort i hemlandet. Många irländska kvinnor tvingas därför åka utomlands vid oönskade graviditeter. Trycket ökar nu på lagändringar.

RÄTTELSE

I reportaget om homosexualitet i Moçambique i nummer 1 fanns dessvärre ett grovt faktafel i bakgrunden. Sydafrika var inte först i världen med att tillåta samkönade äktenskap, det var Nederländerna. Sydafrika var däremot först i Afrika.

DESSUTOM

4

BILDEN
Oscar Romaro
saligförklarad.

6

GODA NYHETER
Nebraska sade
nej till dödstraff.

45

KRÖNIKA
Därför packar
jag väskan igen.

FOTO: COPYRIGHT @EXPLORER MIKAEL STRANDBERG

JEMEN INIFRÅN

38 I FEM ÅR HAR Tanja Holm levt i Jemen och upplevt ett land där hoppet som tändes under Arabiska våren år 2011 ersatts med oro för ett långvarigt krig. Denna vår utkommer Tanja Holms bok "Jemen är bra!"
Bitte Hammargren intervjuar Tanja Holm.

SALIGFÖRKLARING

DEN 23 MAJ KOM fyra presidenter och delegationer från 57 länder för att tillsammans med omkring en kvarts miljon salvadoraner vara med om jublet när **Óscar Romero** saligförklarades av påvens sändebud.

Óscar Romero var ärkebiskop i El Salvador när han den 24 mars 1980 sköts ihjäl av en krypskytt under en predikan. Högerextrema dödspatruletter ledda av **Roberto D'Aubuisson** utpekades senare av FN som skyldiga till mordet som ägde rum i upptakten till det inbördeskrig som pågick till 1992. Ingen har straffats för mordet.

FOTO: MARVIN RECINOS/AFP/TT

NEBRASKA HAR AVSKAFFAT DÖDSSTRAFF

 DEN SENASTE avrättningen i Nebraska ägde rum år 1997 men den oberoende senatoren **Ernie Chambers** har i nästan 40 år varje år motionerat om att dödsstraffet ska avskaffas. En gång, 1979, vann förslaget men då lade guvernör **Charles Thone** in sitt veto och dödsstraffet behölls. I maj blev Nebraska till sist delstat nummer 19 i USA att avskaffa dödsstraffet. Med 32 röster mot 15 sade senaten ja till att avskaffa dödsstraffet.

Röstsiffrorna var en sensation då Nebraska ses som en konservativ delstat. Den republikanske guvernören **Pete Ricketts** hade lovat att lägga in sitt veto om dödsstraffet röstades bort.

Ernie Chambers sade till brittiska The Guardian att han fruktade att en del ledamöter skulle vackla när frågan återkom till senaten efter ett guvernörsveto. Efter vetot kom beslutet åter till senaten där 30 röster behövdes för att stå fast vid beslutet. Till sist vann Ernie Chambers sin långa kamp och den 27 maj avskaffades dödsstraffet med 30 ja och 19 nej. **||||**

LOUAY HUSSEIN FRI

 DEN SYRISKE oppositionsskribenten **Louay Hussein** frigavs den 25 februari

mot borgen av en domstol i Damaskus. Han greps den 12 november 2014 vid gränsen till Libanon och anklagas för att en artikel han har skrivit "undergräver nationens moral". Amnesty fortsätter följa hans fall. **||||**

FOTO: TT

Louay Hussein

följa hans fall. **||||**

ÖPPENHET. Den kinesiska aktivisten Li Tingting (till vänster) tillsammans med sin flickvän, som bara vill bli identifierad som Teresa, på en gata i en förort till Peking. Efter 37 dagar i häkte frigavs Li Tingting och fyra andra aktivister mot borgen.

FOTO: MARK SCHIEFELBEIN/AP/TT

Kvinnorättsaktivister

 DEN 13 APRIL frigavs **Wei Tingting, Wang Man, Li Tingting, Zheng Churan** och **Wu Rongrong** mot borgen. De fem tillhör Women's Rights Action Group som arbetar mot könsdiskriminering. De häktades i början av mars för att förhindra att de genomförde planerade of-fentliga protestmöten mot sexuella trakasserier som drabbar kvinnor inom kollektivtrafiken i Kina. Åtalspunkten handlade

från början om att provocera fram bråk, vilket kan ge upp till fem års fängelse. Polisen har senare uppmanat åklagaren att ändra åtalet till "samlas för att störa ordningen på allmän plats", vilket är ett lindrigare brott.

Gripandet av de fem aktivisterna ledde till en internationell proteststorm och Amnesty International var bland dem som krävde kvinnorättsaktivisternas

fria mot borgen

omedelbara frigivning.

I år är det 20 år sedan Pekingplattformen antogs vid FN:s kvinnokonferens i Kina 1995. Ett uppföljningsmöte ska hållas i FN i höst. Gripandet av de fem kvinnorättsaktivisterna har skapat förvåning rapporterar Womens eNews.

– Många tycker det är häpnadsväckande att regeringen i världens näst starkaste ekonomi och med världens största

stående armé är rädd för en grupp kvinnor som vill fästa uppmärksamheten på sexuella trakasserier, sade **Sophie Richardson** från Human Rights Watch till New York Times.

Enligt Womens eNews har kvinnorättsorganisering tolererats i Kina, men de senaste två åren har regimen ökat trycket mot hela civilsamhället. **||||**

SAMVETSFÅNGAR FRIA

 DEN 19 MARS FRIGAVS samvetsfångarna **Bashir Suleymanli** och **Orkhan Eyyubzade** i samband med en amnesti som Azerbajdzjans president **Ilham Alijev** utlyste. Amnesty välkomnade frigivningarna men avfärdade amnestin som ett led i försöken att blidka kritiker inför idrottsevenemanget Euro-peiska spelen som hålls i Baku i juni. **||||**

|| Jag har fått omkring 50 telefonsamtal om dagen och min inbox är full av meddelanden om att Foudama Ousmane måste få medicinsk vård för sina ögon."

En åklagare i Kamerun meddelar Amnestys kontor i Senegal att han gett efter för en blixttaktion från Amnesty och beslutat att Foudama Ousmane, fängslad för misstänkt samarbete med Boko Haram, ska få läkarvård.

FOTO: MEHMET KACMAZI/NARPHOTOS/IA

Protesterna i Istanbul sommaren 2013 möttes av kravallpolis.

DEMONSTRANTER FRIADE I DOMSTOL

 26 MEDLEMMAR i "Taksim Solidaritet" frikändes den 29 april av en turkisk domstol. De stod inför rätta för "skapande av en kriminell organisation" och "anstiftan till deltagande i otillåtna demonstrationer". Åklagaren hade krävt 15 års fängelse. Amnesty välkomnade domslutet och har betecknat rättegången som en politiskt motiverad skenrättegång.

Taksim Solidaritet är en koalition av organisationer som protesterade mot stadsförnyelseprojekt i och runt Gezi Park i Istanbul. **||||**

HAV eller

MEDELHAVET HAR BLIVIT världens dödligaste gräns. EU-länderna kring Medelhavet satsar mer på gränskontroll än på att rädda flyktingar och migranter. Fram till 31 maj beräknas cirka 1 800 personer ha dött till havs.

TEXT: EMMA SOFIA DEDORSON

GRAV

RÄDDAR LIV. Fartyget Phoenix tillhör frivilligorganisationen MOAS (Migrant Off Shore Aid Station).

FOTO: MOAS

MALTA

Marco Cauchi visar stolt upp den 40 meter långa expeditionsbåten Phoenix.

– Hon är en av de säkraste båtarna där ute, säger *Marco Cauchi* med en gest ut mot Medelhavet.

Marco Cauchi

Phoenix tillhör frivilligorganisationen *Migrant Off Shore Aid Station (MOAS)*, grundad år 2014 av den amerikanska entreprenören *Christopher Catrambone*.

Båten är välutrustad med två drönare och ett par mindre räddningsbåtar, ett kök, ett vådrum – som i extremfall kan bli en operationssal – samt ett fullpackat förråd fyllt med flytvästar, filter och förnödenheter.

– Förra året hade vi för lite filter med oss. Efter 25 år som sjöräddare gjorde jag ett sådant misstag, säger *Marco Cauchi* och skakar på huvudet.

Det är *Marco Cauchi* som samordnar sök- och räddningsarbetet ombord. Han har

Christopher Catrambone

jobbat med det hela sitt yrkesliv. *Christopher Catrambone* kontaktade honom när han var på väg att pensionera sig från Maltas kustbevakning och erbjöd honom jobbet på Phoenix.

– Jag kunde inte säga nej. Behovet är enormt, vi räcker inte till som det är idag, säger *Marco Cauchi*.

Han uppskattar att han varit med och räddat tiotusentals liv genom åren men kan

inte glömma de andra – barnen som bara sjönk rätt ned i djupet till exempel.

– Jag har sett hemska saker men det är därför jag åker ut igen. Om ingen gör något så dör människor, säger *Marco Cauchi*.

an berättar att MOAS grundades eftersom EU-länderna inte längre har någon insats som satsar på sjöräddning.

I oktober 2013 omkom 366 personer utanför den italienska ön Lampedusa. Då inledde Italien räddningsinsatsen Mare Nostrum som under år 2014 räddade runt 170 000 människoliv. Men i november 2014 lades den ned. EU-länderna ville inte stötta insatsen ekonomiskt och bland andra Storbritannien menade att räddningsinsat-

VÄGEN IN TILL EUROPA

ENLIGT FRONTEX ÖKAR antalet flyktingar och migranter som söker sig över Medelhavet. Flyktingarna kom främst från Syrien, Eritrea och Afghanistan.

	2013	2014
Västra Medelhavet	6 352	7 285
Centrala Medelhavet	45 298	170 816
Östra Medelhavet	24 799	50 561
Balkan, Albanien, Svarta havet och östra gränsen	29 636	47 220

ser fungerar som en flyktingmagnet. Mare Nostrum skulle ersättas av EU-operationen Triton.

BRYSEL

EU:s säkerhetsmyndighet Frontex satsade bara en tredjedel av Mare Nostrums budget på Operation Triton. Operationen möttes av hård kritik från olika håll. FN:s flyktingorgan UNHCR larmade då om att de ökande flyktingströmmarna krävde "ett utökat Mare Nostrum" och Amnesty International kallade EU:s insats ofullständig.

– Frontex uppgift är att stoppa folk vid EU:s gränser, identifiera dem och överlämna dem till närmsta EU-land. Båtarna som använts är inte specifikt utrustade för sjöräddning, säger *Izabella Cooper*, talesper-

son för Frontex, till Amnesty Press.

Vid ett tillfälle frös en räddad man ihjäl ombord på ett fartyg inom Operation Triton.

Izabella Cooper säger att Frontex tar skyldigheten att rädda liv på havet på stort allvar och påpekar att de har stått för en tredjedel av räddningarna sedan Triton drog igång. Men hon insisterar på att det inte är deras uppdrag.

– Vårt mandat är gränskontroll och inte sjöräddning, säger hon.

EU-kommissionens talesperson **Natasha Bertaud** förklarar:

– Migration är ett komplext tema och att sätta tydliga riktlinjer kräver tid. Just nu är Frontex varken ett europeiskt gränsprogram eller en räddningsinsats. För att kunna bli det behövs samlade resurser vilket vi diskuterar med medlemsstaterna, säger hon

Efter katastrofen i april när minst 800 personer dog samlades EU-topparna till ett akutinsatt krismöte. Där föreslogs militära insatser mot människosmugglare samt en accelerering av tillbakaskickandet av irreguljära migranter. Dessutom skulle resurserna för Frontex tredubblas och därmed likställas med Mare Nostrums resurser. Det var dock få som tyckte att satsningen var tillräcklig:

Natasha Bertaud

FOTO: MOAS

HJÄLP FRÅN OVAN. Frivilligorganistationen MOAS drönare söker efter flyktingbåtar.

– En större budget är i sig inte lösningen, det krävs ett europeiskt samordningsprojekt och lagliga vägar in i Europa, säger Izabella Cooper.

– Operation Triton är i grunden ett misslyckande. Medelhavet är världens mest dödliga gräns och någon måste ha uppgiften att rädda liv. EU-länderna erbjuder inte det, säger Christopher Catrambone, grundare av MOAS.

En viktig skillnad är att medan Mare Nostrums båtar rörde sig cirka 100 sjömil söder om Malta och den italienska ön Lampedusa patrullerar Tritons båtar bara 30 sjömil söderut – långt ifrån de områden där de flesta flyktingbåtar hamnar i nöd.

– Men vi har rört oss långt utanför vår zon flera gånger, säger Izabella Cooper.

Peter Hinchliffe

Den 13 maj presenterade EU-kommissionen sina nya riktlinjer för migration. Man föreslog bland annat att alla medlemsländer skulle tvingas ta emot kvotflyktingar och att Frontex skulle få mandat att röra sig längre söderut med sina insatser. Dessa riktlinjer ses bara som en början och det är långt ifrån klart att de alls blir verklighet.

LONDON Peter Hinchliffe, generalsekreterare för *International Chamber of Shippers (ICS)* träffar Amnesty Press på sitt kontor i centrala London. Redan i mars larmade han EU om att situationen i Medelhavet var ohållbar. Medlemmar i ICS, rederier med transportfartyg, har fått göra närmare 900 avvikningar från sina rutter på Medelhavet för att

EU-KOMMISSIONENS NYA RIKTLINJER

- Resurserna till de operationer som EU redan initierat; Triton och Poseidon, ska tredubblas.
- 20 000 kvotflyktingar, exempelvis från FN-läger i Turkiet eller Libanon, ska fördelas mellan de 28 EU-länderna.
- Människosmugglares nätverk och utrustning ska förstöras via en militär insats.
- EU-länderna ska utifrån vissa kriterier solidariskt ta emot en

viss procent av de anländande. EU-länderna måste först godkänna dessa riktlinjer. Flera länder har redan sagt att de inte kommer att acceptera något kvot- och fördelningssystem. En militär insats i Libyen anses kräva ett mandat från FN:s säkerhetsråd. IS, Islamiska staten, och milisstyrkor i Libyen har förklarat att de kommer slåss mot en militär EU-insats.

AE-COMP

TRCK

Foto taget av drönaren.

3 MAY 2015 11:18:07 -180

*”Vi är inte
vana vid att få in
så många avlidna
på en gång.”*

SLUTSTATION. På bårhuset
Mater Dei i Valetta, Malta, hamnar
många av båtflyktingarna.

FOTO: EMMA SOFIA DEDORSON

MORTUARY

FOTO: EMMA SOFIA DEDORSON

HEDRAR DE DÖDA. Maltas president Marie-Louise Coleiro Preca på plats för att lägga ner blommor utanför bårhuset.

”Ingen förtjänar att dö så här.”

► rädda nödställda under år 2014, vilket är en rekordsiffra.

Peter Hinchliffe menar att de tar skyldigheten att undsätta nödställda som en självklarhet, men att de inte är rustade för en humanitär katastrof av den här omfattningen.

– Det kan vara en båt för en besättning på 30-40 man och plötsligt blir de flera hundra personer ombord. De har inte tillräckliga förnödenheter som mat och varma utrymmen, säger Peter Hinchliffe.

Han påpekar att detta ändå beskriver ett lyckligt scenario eftersom det innebär att de i alla fall har fått upp nödställda människor ur vattnet.

Peter Hinchliffe säger att EU måste ta tag i människosmugglingen och den kollapsade staten Libyen. Men i ett akut skede måste medlemsländerna samordna livräddande insatser.

– Ett sådant stort ansvar kan inte ligga på kommersiella fartyg, hjälporganisationer eller privata initiativ, säger Peter Hinchliffe

IDENTIFIERING. Säckar med vävnadsprover i formalin i bårhuset Mater Dei:s laboratorium.

BLOMSTERHAV. Många kommer och lämnar blommor.

Han nämner MOAS som visat vägen för vad som behöver göras på EU-nivå.

Under hela år 2014 räddade MOAS 3 000 personer. I år har de räddat mer än 1 400 personer efter bara tolv dagar till havs, nu med Läkare utan gränser ombord.

MALTA Marco Cuachi minns den första sjöräddningen som MOAS gjorde som särskilt utmanande. Det var en liten båt fylld till yttersta gränsen. Ombord fanns runt 200 personer; kvinnor och män, gamla och barn.

Båten var nära förlisning och de fick prioritera vilka som skulle rädda först. Som vanligt togs barnen först, sedan kvinnor och de gamla och till sist de unga männen. Båten hann sjunka innan alla var i trygghet så de fick fiska upp unga män ur vattnet.

– Att vi alls kunde lokalisera båten i tid var tack vare vår drönare. Alla skulle ha drunknat utan vår insats, säger Mario Cauchi.

Vid den stora olyckan i april, då minst 800 personer omkom, försvann de flesta i Medelhavets djup. De få kroppar som återfanns togs i land på Malta.

Inpackade i plast nådde de Europa. 23 unga vuxna och ett barn – liggande på ett italienskt fartygsdäck. Dagen efter besöker Amnesty Press bårhuset Mater Dei i Maltas huvudstad Valetta.

Entrén till bårhusets kapell är full med blombuketter. Då och då kommer någon in för att visa sitt deltagande. En regeringsbil med eskort körs fram till entrén och Maltas president Marie Louise Coreiro Preca kliver ut.

– Ingen förtjänar att dö så här. Blommorna visar att Malta är en solidarisk nation, säger presidenten och lägger ner sin bukett.

Inne på bårhuset arbetar två team med obduktionerna. – Vi arbetar så fort vi kan. Vi obducerar hälften i dag och hälften i morgon, säger klinikchef Christopher Barbara.

Doktor Christopher Barbara var där och tog emot kropparna dagen innan. Han berättar att de har tagit in extrapersonal för att kunna genomföra arbetet så snabbt som möjligt.

– Vi är inte vana vid att få in så många avlidna på en gång, säger Christopher Barbara. Vi säkrar DNA ifall anhöriga skulle söka sina döda.

Christopher Barbara

FOTO: EMMA SOFIA DEDORSON

TRÅNGBODDA. Musa Turay på väg in i sin bostadscontainer som han delar med sju andra.

BAKOM TAGG-TRÅD. Ingången till Hangar Open Center i Valetta där hundratals unga män bor.

– Men flyktingars anhöriga gör sällan det, inflikar laboratoriechefen *Noel Ciantan*.

Journalister får inte komma in på bårhuset av respekt för anhöriga till de avlidna men vi visas runt på laboratoriet när DNA extraheras från vävnadsproverna.

Det står gula säckar fyllda med vävnader från de döda i ett hörn.

–Eftersom vi inte vet vilka de döda var kommer begravningsceremonin vara multi-religiös, säger Christopher Barbara.

Han är van vid att handskas med döden men säger att detta är extra svårt:

– Det är många unga människor som dött helt i onödan. Och barn.

Malta är dock inte lika drabbat av katastrofer som grannön Lampedusa.

– Men med jämna mellanrum ligger en kropp och guppar här nere i hamnen, säger Noel Ciantar.

Han berättar att han en gång har hittat en kropp i vattnet:

– Det var en kvinna. Hon var finklädd i en blommig klänning.

Obuktionerna visade i samtliga fall på drunkning som dödsorsak. Ingen anhörig hörde av sig så på kistorna stod det bara “body” och ett nummer.

Den yngsta var tolv år gammal.

Musa Turay, 24, från Gambia sitter i sin våningssäng inne i en bostadscontainer på flyktingförläggningen Hal Far Hangar Open ➤

UNDERVISNING. Abdaziz Hassan Ibrahim läser engelska en gång i veckan i "Frihetsrummet" på förläggningen Hangar Open Center. Där finns också den enda TV:n. Rummet öppnas bara vid lektioner eller vid viktiga fotbollsmatcher. Inga andra uppehållsrum, internet eller telefon finns på förläggningen.

FOTO: EMMA SOFIA DEDORSON

► Center på Malta. Han delar container med sju andra unga män. Det bor väldigt enkelt men har gjort vad de kan för att skapa lite trivsel; hängt upp tyger, burit in avdankade möbler och skurat golvet med såpa.

I lägret lever han tillsammans med hundratals andra unga män. Platsen är avsides belägen i industriområdet Hal-Far (råttornas stad) utanför Valetta. Runt den gamla hangaren finns några byggnader utspridda på en asfaltsplan och ett 20-tal bostadscontainerar står staplade på varandra. Alltsammans är omgärdat av ett taggtrådsstängsel med en enda grind, bevakad av två vakter.

Musa Muray berättar om sin resa över Medelhavet:

– Jag gick ombord på en båt från Libyen för snart ett år sedan. Vi packades som sardiner. När havet blev oroligt började båten sjunka, säger Musa Turay.

Han berättar att någon larmade via en transistorradio och när de såg en båt närma sig på håll blev alla upphetsade och rörde sig i båten.

– Vi var desperata. Vi hade varit säkra på att vi skulle dö, säger Musa Turay.

Det var Phoenix som närmade sig. Marco Cauchis team evakuerade först barn och kvinnor så båten hann sjunka innan turen kom till Musa Turay. Han säger att han höll sig uppe för att han är stark och kan simma.

– Men när jag såg en landsman försvinna i vågorna tappade jag all energi. Sedan minns jag inget mer, berättar Musa Turay.

När han vaknade igen låg han i en säng på sjukhuset Mater Dei i Valetta. Han hade fiskats upp och tagits ombord på Phoenix, och därifrån tagits till sjukhuset. Sköterskan ville veta vem "Bai" var.

– Bai Turay var min pappa. Jag hade skrikit hans namn hela natten. Han försvann under flykten innan vi ens kom fram till Libyen, säger Musa Turay.

De flydde tillsammans från Gambia med Europa som mål. Enligt Musa Turay hade de båda dödats av militär om de stannade kvar. Men pappan försvann i flykten och

Musa Turay vet inte om han lever eller ej.

– Han hade alla våra papper och pengar. Jag lyckades till slut ta mig till Tripoli (Libyens huvudstad) och fick följa med båten gratis, säger Musa Turay.

Han menar att det finns goda och onda smugglare. Att vissa vill hjälpa medan andra vill tjäna pengar på människors desperation. De visste att han inte hade någon annan utväg. Nu har han beviljats internationellt skydd på Malta.

– Men det finns ingen framtid här, säger han.

Utanför Hangar Open Center står de boende längs landsvägen om morgnarna. Har de "tur" kommer någon och plockar upp dem och låter dem jobba för småpengar. När Amnesty Press är på besök har flera plockat potatis hela dagen och för det fått tio euro (cirka 93 svenska kronor).

En av dem är 22-åriga Abdaziz Hassan Ibrahim från Somalia. För fyra år sedan mördades hans pappa av terroristorganisationen al-Shabaab. Han flydde för sitt liv med gummibåt över Medelhavet men den började ta in vatten. Då räddades han av malteserna.

I dag är han täckt av damm och har nargiga händer efter potatisplockningen. Han berättar att han försöker spara ihop pengar till en resa till Tyskland eller Sverige.

– Men jag måste i så fall tjäna mer, säger Abdaziz Hassan Ibrahim

Han vet inte om han får något jobb följande dag. Tio euro kan vara allt han tjänar på hela veckan. På förläggningen får de bara ett mål mat om dagen och en fickpeng på mellan 50 och 110 euro i månaden (cirka 500–1 000 kronor). Det ska räcka till transport, kläder, hygienartiklar och övrig mat.

Exploateringen av flyktingar på Malta är något som "alla känner till". Landets två ledande fackföreningar menar att det är

"Jag gick ombord på en båt från Libyen för snart ett år sedan. Vi packades som sardiner. När havet blev oroligt började båten sjunka."

tusentals icke-européer som utnyttjas som billig arbetskraft och regeringen har lovat åtgärder som ännu ej har förverkligats.

Många fastnar i öppna läger som detta. Amnesty Press träffar en man som varit där sedan år 2009. Veldig få tar sig vidare genom att få arbete, de flesta reser vidare norrut eller utvisas.

De vill till Italien, där polisen låter asylsökande försvinna, enligt en kille som bor på förläggningen men vill vara anonym. Han undrar om vi kan prata "off the record". Han berättar att det finns de som lyckats undvika Maltas myndigheter och nu gömmer sig på olika platser på ön. Han ska precis ta med mat till en gömd familj och undrar om Amnesty Press vill följa med.

Vi åker en bit bort med lokalbuss, går längs en väg, kommer ut på en åker. I ett grottlignande utrymme bor en liten familj: mamma, pappa och deras lilla dotter på snart ett år. De värmer utrymmet genom att göra upp eld om nätterna. Pappan brukar söka jobb vid landsvägen om dagarna medan mamman sitter gömd därute med barnet som ammas.

– Så snart vi har pengar ska vi resa till Italien med båt. Det gäller att de inte får våra fingeravtryck här, förklarar pappan på sitt språk medan vännen från förläggningen agerar tolk.

Familjen kom hela vägen till Malta med båt då dottern var nyfödd. Nu hoppas de på att kunna smugglas vidare till Italiens fastland.

DUBLINFÖRORDNINGEN

- Innebär att en asylsökande får pröva sin sak i ett enda EU-land – i praktiken det första land hen kommer till.
- Bara den som har nära anhöriga eller ett visum utfärdat till ett annat EU-land har rätt att söka asyl där.
- En asylsökande måste lämna sina fingeravtryck som lagras

i EU:s fingeravtrycksregister Eurodac. Via detta register kan länder överföra flyktingar till "rätt land".

- Europadomstolen för mänskliga rättigheter i Strasbourg begränsar ibland dessa överföringar, exempelvis till Grekland vars asylsystem inte anses rättssäkert.

RÄDDADE. En grupp flyktingar och migranter har undsatts av organisationen MOAS.

FOTO: MOAS

Fingeravtrycken de pratar om har att göra med Dublinförordningen som reglerar vilken EU-medlemsstat som ska handlägga en asylansökan. Identiteten säkras genom fingeravtryck.

– Det finns ingen frihet på Malta. Friheten finns i det riktiga Europa, säger den gömde mannen.

Jon Hoisaeter har jobbat på Malta i flera år för FN:s flyktingorgan UNHCR. Han beklagar att EU:s medlemsländer inte har ett helhetsperspektiv på den här frågan. Han tycker att man bör se till situationen i länderna flyktingarna flyr från och

igenom, sättet de flyr på och hur de mottas. Han anser att det är självklart att hjälpsatserna ska vara omfattande och att EU:s medlemsländer har ett ansvar.

Jon Hoisaeter

– Över hälften av båt-migranterna beviljas internationellt skydd. Det är fel att kalla dem illegala. Alla människor har rätt att söka asyl, säger han.

UNHCR anser att Europas asylsystem måste förändras. Att det behövs säkra vägar in i EU och dessutom att Dublinförordningen bör ses över i grunden.

– Den är bra på att berätta vilket land som har ansvar för varje flykting men den är dålig på att dela upp ansvaret, säger Jon Hoisaeter.

Dessutom påpekar han att EU bör följa sina egna riktlinjer.

– De som beviljas asyl i ett EU-land ska ha möjlighet att röra sig fritt enligt EU:s bestämmelser om fri rörlighet och det kan de inte i dag, säger Jon Hoisaeter.

Jon Hoisaeter välkomnar försiktigt EU:s nya riktlinjer men säger att de inte kan ses som mer än en början:

– Vi har inte sett slutet på den här tragedien ännu. IIII

Fotnot: Färdvägen till de gömda flyktingarna på åkern har förvanskats för att inte avslöja deras gömställe.

ANDIJAN DEN 18 MAJ 2005: Människor väntar utanför ett sjukhus på besked om vad som har hänt anhöriga.

TIO ÅR SEDAN MASSAKERN

DEN 13 MAJ 2005 sköt säkerhetsstyrkor ihjäl hundratals människor i den uzbekiska staden Andijan. De flesta var obehäpnade civila som hade samlats till en demonstration i samband med att en grupp beväpnade män hade fritagit 23 fängslade affärsmän. Enligt officiella uppgifter dödades 187 personer medan andra källor har uppgett antalet döda till uppemot tusen personer när säkerhetsstyrkor urskillningslöst sköt in i folkmassan.

I samband med tioårsdagen av massakern upprepade

Amnesty International kraven på en oberoende undersökning av händelserna i Andijan. Amnesty anklagade också EU och USA för att blunda för de fruktansvärda övergreppen på mänskliga rättigheter i Uzbekistan, som ses som en strategisk allierad i regionen. EU:s sanktioner efter massakern, däribland ett vapenembargo, avvecklades år 2009.

Uzbekistans president **Islam Karimov**, som har styrt landet sedan 1989, omvaldes i mars som president. De tre "motkandidaterna" prisade alla Karimovs ledarskap. ■■■

MOSES AKATUGBA FRIGIVEN

DEN 28 MAJ KOM besked att **Emmanuel Uduaghan**, avgående guvernör i delstaten Delta State i södra Nigeria, på sin sista arbetsdag hade benådat **Moses Akatugba**. Han greps i november 2005 då han var 16 år. Efter brutal tortyr tvingades han skriva under ett erkännande om att ha deltagit i väpnat rån. Efter åtta år i fängelse i väntan på rättegång dömdes Moses Akatugba till döden. Han har hela tiden nekat

till anklagelsen och Amnesty har arbetat för hans frigivning. Efter frigivningen tackade han för stödet:

"Jag tackar Amnesty International och alla aktivister för deras stora stöd som gjort att jag segrat. Amnesty Internationals medlemmar och aktivister är mina hjältar." ■■■

FOTO: HURSEDEF/AFI

Moses Akatugba

International's medlemmar och aktivister är mina hjältar." ■■■

ARLA TOG PASSEN

I MAJ AVSLÖJADE SVT-programmet Uppdrag granskning att Arlas dotterbolag i Saudiarabien beslagtar passen för de cirka 600 migrantarbetare som är anställda. Systemet att beslagta pass är vanligt i Golfstaterna där utländsk arbetskraft behövs inom en rad branscher. SVT avslöjade att Arla redan år 2005 fått kritik men först tio år senare lovar Arla att passen ska återlämnas "inom kort".

– När arbetsgivaren beslagtar passen blir migrantarbetarna i princip livegna, sade **Elisabeth Löfgren**, pressekreterare vid svenska Amnesty till SVT. Internationell uppmärksamhet tycks vara det enda som hjälper och förhoppningsvis inser allt fler företag att PR-skadan är betydligt större än vinsterna. ■■■

"Det är fruktansvärt att Rafael Marques de Morais nu har dömts efter en absurd process"

Index on censorship kommenterar att en av Angolas främsta journalister har dömts till sex månaders villkorligt fängelsestraff efter att ha undersökt sju angolanska generalers inblandning i våld och övergrepp vid diamantutvinning i landet.

DEPORTERAD FRÅN DUBAI

PÅ KVÄLLEN DEN 27 MAJ anlände **James Lynch**, tillförordnad chef för Amnestys avdelning för företag och mänskliga rättigheter, till Dubais flygplats. Myndigheterna i Förenade arabemiraten, UAE, meddelade dock att han skulle deporteras och han skickades tillbaka till London. James Lynch var inbjuden för att tala om företagets ansvar för migrantarbetares rättigheter inom byggnadsbranschen i Golfstaterna vid en konferens arrangerad av företagarorganisationen MEED.

– Myndigheterna i UAE försöker sopa frågan om migrantarbetares rättigheter under mattan men de kommer inte att lyckas, sade James Lynch när han återvänt till London. ■■■

ETT IRLÄNDSKT JA

DET HÖR INTE TILL vanligheten att Amnesty International deltar i valkampanjer men i Irland har Amnestysektionen varit en del av Ja-kampanjen i den folkomröstning om samkönade äktenskap som hölls den 22 maj. Sedan år 2007 har Amnesty uppmanat alla stater att avskaffa diskriminering på grund av sexuell läggning eller könsidentitet när det gäller civilrättsliga äktenskap.

När resultatet av folkomröstningen kom jublades det sedan 62 procent av irländarna hade röstat ja.

– Vi är stolta över att ha varit en del av denna kampanj och är lyckliga över valresultatet, sade **Colm O'Gorman**, chef för Amnestys sektion i Irland. Vi har känt oss mycket uppmuntrade över den positiva anda och glädje som har präglat Ja-kampanjen.

Samkönat sex var kriminaliserat i Irland fram till år 1993. ■■■

FOTO: BRIAN LAWLESS/PA PHOTOS/TT

on
Medical Murder
in
IRELAND
of
INDIAN WOMEN

PROTEST. Demonstranter från hindunationalistiska BJP, som då var i opposition, utanför Irlands ambassad i New Delhi den 16 november 2012.

FOTO: RAVEENDRAN/AFP/TT

Demand Justice
For
Savita Halappanavar
BJP MAHILA MORCHA
AND BJP

Stark kritik mot Irlands

ABORTLAGAR

IRLAND HAR EN AV Europas hårdaste anti-abortlagar men en förändring kan vara på väg.

– I februari skrev vi in kravet på en folkomröstning i vårt valmanifest, så om Labour sitter i nästa regering så kan detta bli verklighet nästa år, säger senatorm Ivana Bacik till Amnesty Press. Nu ökar även Amnesty International trycket på Irland.

TEXT: REBECCA BOHLIN

Det har gått över 30 år sedan det irländska folket röstade om att skriva in abortförbudet i grundlagen. Då var det abortmotståndarna som satte frågan på dagordningen. De vann den gången. Men sedan dess har det irländska samhället gått igenom en enorm förändring.

– Den främsta förklaringen handlar om att den katolska kyrkans makt har minskat, på grund av alla sexskandaler. En annan förklaring är att allt fler känner någon som har gjort abort och allt fler berättar om det för sina närmaste, förklarar Labour-senatorm Ivana Bacik. Vi slår oss ner i en av parlamentets mindre cafeterior i en inglasad del av den pampiga byggnaden och Ivana Bacik förklarar att abortfrågan inte alls är så polariserad som den en gång var i Irland:

– Visst finns det fortfarande extremister men de är inte i majoritet. Jag märker att jag

när fram till andra politiker och att de lyssnar på rationella argument om mänskliga rättigheter.

– Personligen anser jag att de första tre månaderna ska kvinnan välja själv. Men jag tror inte att det skulle vara möjligt att ersätta åttonde tillägget till konstitutionen med fri abort, rakt av. Däremot att abort blir tillåtet om fostret är skadat, kvinnan har utsatts för incest eller våldtäkt och hennes liv eller hälsa är i fara. Det finns en bred majoritet för abort under sådana omständigheter, och det är det vi vill rösta om.

Efter valet år 2011 bildade socialdemokratiska Labour regering med Irlands största parti, Fine Gael, som tillhör den kristdemokratiska internationellen. Nästa val måste hållas senast i april år 2016.

Ivana Bacik är inte ensam om sin bedömning att den irländska opinionen har svängt. ➤

IRLAND

FLAGGA:

HUVUDSTAD:
Dublin

POLITIK:

**Republik sedan
öns delning år
1922. Medlem
i EU sedan 1973.**

AREA:

70,273 km²
(Sverige
449 964 km²)

BEFOLKNING:
4,6 miljoner.

Niall Behan, chef för den offentligt finansierade familjeplaneringsorganisationen *The Irish Family Planning Association* (IFPA), gör samma bedömning:

– Det är jättesvårt att hitta en abortmotsändare som är under 60 år i dag. Anti Choice-rörelsen, som vi kallar den, har minskat i betydelse.

Niall Behan

Att informera om abort är numera lagligt i Irland. Dock finns begränsningar för hälso- och sjukvårdspersonal som enligt regler från år 1995 inte får förespråka eller främja abort. Att hjälpa någon att genomföra aborten är fortfarande ett brott som kan ge 14 års fängelse.

Efter folkomröstningen år 1992 slogs fast att kvinnor har rätt att resa från Irland för att göra abort utomlands. Den kvinna som gör en abort på den irländska republikens territorium riskerar fortfarande ett fängelsestraff på upp till 14 år.

U ngefär var tionde kvinna som söker sig till IFPA är invandrare och vissa är papperslösa.

– Vi har identifierat elva byråkratiska hinder som en papperslös måste övervinna för att kunna göra en abort. Det handlar om utresetillstånd, inresetillstånd, ett polis-foto där polisen intygar hennes id och så vidare – och kvinnan kanske inte vågar göra allt detta, förklarar Niall Behan.

Irlands hårda anti-abortlag har vid flera tillfällen väckt internationell uppmärksamhet.

I oktober 2012 dog *Savita Halappanavar* på ett sjukhus i Galway, till följd av att hon förvägrades abort i samband med ett missfall. Hon var indisk medborgare som arbe-

tade som tandläkare i Irland och dödsfallet ledde till stora protester både i Irland och i Indien. Detta tragiska dödsfall har gett ytterligare bränsle till abortdebatten i Irland. Men händelsen har inte fått alla att tveka.

Sinead Slattery

I lobbyn på ett av Dublins lyxigare hotell träffar jag *Sinead Slattery*, aktiv i Pro Life Campaign. Hon menar att livet börjar i befruktningssögonblicket och att ett fosters mänskliga rättigheter därför ska respekteras från samma stund. Hon är helt säker på att

ett foster upplever smärta vid abort. Detta säger hon till mig ett tiotal gånger under intervjun och hon tror sig veta att kvinnors hälsa påverkas negativt av abort.

Inte heller *Patrick Buckley* från The Society for the Protection of Unborn Children, Spuc, känner någon som helst tveksamhet om abortförbudet efter *Savita Halappanavar*s död:

– Att döda barn är inte och kan aldrig bli en mänsklig rättighet. Detta är den största medborgerliga rättighetsfrågan i vår tid!

V ia mejl sänder han mig en lång lista på påstådda problem relaterade till abort, bland annat ökad cancerrisk och ökad risk för drogmisbruk.

– Det de säger är nonsens! I många länder är abort tillåtet upp till 24 veckor. Först då är fostret livsdugligt och har känslor, kommenterar läkaren *Tiernan Murray*, talesperson för Doctors for Choice.

Tiernan Murray

Vi träffas på hans mottagningsrum på vårdcentralen i Dublin-förorten Goatstown.

Tiernan Murray är medlem i Amnesty International och han säger att han engagerar sig i abortfrågan av mänskiorättsskäl:

– Så länge en läkare riskerar 14 års fängelse för en abort där inte kvinnans liv är i fara kommer fler kvinnor att dö. Läkaren står inför ett omöjligt beslut!

D en irländska sektionen av Amnesty jobbar just nu med en kommande rapport om vilka problem abortförbudet på Irland har ur ett mänskiorättsperspektiv. Och i sommar kommer

ABORT I IRLAND

UNGEFÄR 4 000 IRLÄNDSKA kvinnor reser varje år utomlands för att göra abort.

Hur många som gör abort hemma med hjälp av abort-medicin är okänt. Men tullen beslagtar cirka 1 000 försändelser av abort-medicin varje år.

Enligt WHO, Världshälsoorganisationen, genomförs nästan 22 miljoner osäkra aborter årligen, vilket motsvarar 48 procent av samtliga aborter i världen. 47 000 kvinnor beräknas varje år dö av osäkra aborter, de allra flesta i fattiga delar av världen.

FOTO: SHAWN POGATCHNIK/AP/TT

Irland att stå i fokus som ett led i Amnesty Internationals kampanj ”My body, my rights!”. Huvudparollen är att abort ska avkriminaliseras.

Trots att det är första gången som den irländska Amnestysektionen engagerar sig i abortfrågan, har detta inte väckt några hetare interna diskussioner: – Alla är överens om att detta är en mänskiorättsfråga vi måste driva, säger kampanjansvariga *Sorcha Tunney*, när vi träffas på Amnestys kontor i Dublin.

Sorcha Tunney

Hon konstaterar att det inte finns några konventioner som skyddar ett fosters mänskliga rättigheter:

– Amnesty förhåller sig till internationella konventioner för mänskliga rättigheter. Det vi kräver är att Irland ska leva upp till dessa konventioner.

Så sent som förra sommaren kritiserades Irland av FN:s mänskiorättskommitté på grund av att den gällande abortlagen inte uppfyller konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter.

Tiernan Murrey, Ivana Bacik och Niall Behan är alla överens om att Amnestys kommande kampanj är väldigt betydelsefull. Detta för att Amnesty, enligt dem, är en så stor organisation med högt anseende.

– Vi vet att den irländska regeringen är livrädd för negativ uppmärksamhet, säger Niall Behan.

– Människorättsargumentet väger väldigt tungt, säger Ivana Bacik. ■■■

ALDRIG MER. Tusentals personer tågade genom Dublin i november 2012 i protest mot att *Savita Halappanavar* vägrats abort i samband med ett missfall.

AMNESTYS ABORTPOLICY

AMNESTY UPPMANAR stater att:

- Förse alla med fullständig information om SRR, sexuella och reproduktiva rättigheter.
- Upphäva lagar som kriminaliserar kvinnor som söker abort eller läkare som utför säkra aborter.
- Säkerställa att varje kvinna som lider av komplikationer efter en abort har tillgång till den medicinska vård hon behöver, oavsett om aborten erhållits lagligt eller olagligt.
- Som ett minimum ska tillgång till abort säkerställas för varje kvinna som blivit gravid till följd av våldtäkt eller incest, eller då graviditeten utgör en fara för kvinnans liv eller riskerar att allvarligt skada hennes hälsa, eller då fostret ej är livsdugligt.

*Kan val och
vapenvilaga*

FRED & FRIHET

2015 HAR KALLATS **BURMAS** ÖDESÅR.

Vapenvilan mellan militären och landets många väpnade grupper har ännu inte undertecknats och inför valet i höst kommer rapporter om människorättskränkningar och förföljelser av oppositionella. Aktivisterna Moe Thway och Thet Swe Win besökte Sverige för att delta i ett seminarium om fredlig konfliktlösning. Amnesty Press träffade dem.

TEXT: IVAR ANDERSEN FOTO: CHRISTOFFER HJALMARSSON

FRAMTIDSHOPP?
Thet Swe Win och
Moe Thway i samtal.

Vapenvilan skulle ha undertecknats i februari men parterna är fortfarande inte överens om villkoren. Vad händer med fredsprocessen nu?

Moe Thway: Det kan fortfarande bli en vapenvila mellan regeringen och väpnade grupper från minoritetsfolken. De har undertecknat en överenskommelse om ett framtida avtal. Samtidigt har de lyft ut viktiga frågor ur processen för att lättare komma överens. Så även om de når ett avtal kommer flera problem att återkomma.

Thet Swe Win: De har försökt skynda på avtalet. Det handlar om att de vill kunna visa framsteg för de givarländer som finansierar fredsprocessen. Så regeringen har ett ekonomiskt intresse i detta, men det positiva är att det faktiskt går framåt.

Valet ska äga rum i slutet av oktober eller början av november. Kommer det att bli av och kommer det att bli fritt och rättvist?

Moe: Regeringen, militären och de viktigaste oppositionspartierna har inlett en dialog om valet och om en konstitutionell reform.

50-årigt militärstyre

ÅR 1962 TOG MILITÄREN makten i Burma och trots omfattande protester 1988 och den så kallade saffransrevolutionen år 2007 behöll de makten i landet. År 2010 inleddes dock en demokratisering.

I höst ska val hållas men många problem återstår att lösa. Sedan Burmas självständighet år 1948 har en rad konflikter pågått med olika minoritetsfolk. Förhandlingar om vapenvila pågår.

Rohingya är statslösa muslimer. Tiotusentals av dem har flytt Burma, ofta i båtar.

MOE THWAY är ordförande för Generation Wave, en ungdomsrörelse som använder musik som verktyg för förändring.

Han delar också posten som generalsekreterare för National Youth Congress, Burmas största nätverk för ungdomsrörelser, med Thet Swe Win.

Under 2012–2013 åtalades Moe för sammanlagt 19 olika brott relaterade till fredlig aktivism och dömdes till en månads fängelse.

De ska fortsätta samtalen i maj. Innan dess får vi nog inte något definitivt valdatum.

Thet: Men dialogen är inte helt genuin. Presidenten och regeringen vill egentligen inte delta men de pressas av omvärlden. Jag har svårt att tro att samtalen mynnar ut i någonting konstruktivt.

Moe: Samtidigt kan vi inte ha fria och rättvisa val utan att förändra konstitutionen. Vår nuvarande författning garanterar militären makt och kränker medborgarnas politiska rättigheter. Veldig mycket hänger på den här dialogen och det är viktigt att den är transparent.

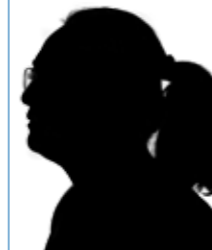
Skulle militären acceptera en regering som leds av National League for Democracy, NLD, och Aung San Suu Kyi?

Moe: Jag vet inte. Men jag tror inte att Aung San Suu Kyi kommer att gå in i valet utan att först förhandla med militären. Jag tror att detta är hennes avsikt med den dialog som sker nu och jag tycker att hon gör rätt. Oavsett vad jag tycker om militären så måste vi förhålla oss till den.

Thet: Jag är inte orolig för oppositionen, den är alltid villig att samarbeta för folkets bästa, men jag är osäker på den politiska viljan hos regeringen och militären. Kan vi övertala dem att kompromissa för landets skull?

Situationen för den muslimska minoriteten rohingya har fått global uppmärksamhet och Aung San Suu Kyi har anklagats för att blunda för människorättskränkningarna som drabbar gruppen. Hur bör Burma hantera frågan?

Moe: Vi kan inte tolerera det som drabbar rohingya och det kommer att skapa stora problem i framtiden om den nuvarande generationen politiska ledare försöker gömma frågan. I nuläget använder regeringen rohingya som politiskt vapen.

THET SWE WIN är ordförande för Centre for Youth and Social Harmony, en organisation som verkar för förståelse och tolerans mellan buddister och muslimer.

Han delar posten som generalsekreterare för National Youth Congress med Moe Thway.

Thet: Exakt! För att mobilisera supporters.

Moe: Ja, för att samla nationalister. Vi som aktivister saknar makt att göra någonting åt situationen. Det enda vi kan göra är småskaligt humanitärt arbete, men även för det får vi kritik. Om du försöker hjälpa rohingya så anklagas du automatiskt för att vara finansierad av islamister.

Thet: Saken är den att regeringen underblåser de antimuslimska strömningarna. När det ställs krav på att reformera konstitutionen brukar konflikten med rohingya alltid blossa upp. Varje gång oppositionen ställer krav utbryter religiösa konflikter.

Efter valet 2010 och juntans upplösning var optimismen kring Burma stor. Nu nås vi av allt fler rapporter om att utvecklingen går åt fel håll. Vad händer med den demokratiska processen och hur är situationen rörande mänskliga rättigheter?

Moe: Förändringen efter 2010 var reell. Vi fick yttrande- och mötesfrihet och många var hoppfulla. Även det internationella samfundet som ökade biståndet kraftigt. Men nu har det visat sig att de fortfarande kan arresteras människor när som helst. De rapporter ni hör är bara toppen av isberget. **Thet:** Saker blir värre. Det är sant att vi var optimistiska men sedan dess har regimen avslöjat sig gång på gång. Bland det värsta var studentstrejken i mars som blev brutalt nedslagen. Vi har också haft omfattande problem med landstölder. De som vågar protestera försvinner. Vi vet inte vad som händer med dem.

Hur kan organisationer som de ni representerar bidra till att bygga fred i Burma?

Moe: Det civila samhället kan göra mycket, allt från att utbilda människor om deras rättigheter till att försöka förändra

specifika lagar. Just nu arbetar vi i Generation Wave med politiska rättigheter och fredsfrågor. Det är inte riskfritt, 18 av oss har blivit arresterade de senaste månaderna.

Thet: Det är viktigt för oss att inte bara ha en strategi. Allt är möjligt i Burma, men förändringar sker snabbt och det dyker ständigt upp nya frågor som behöver uppmärksammas. Stödet från och kontakten med det internationella samfundet är också väldigt viktigt för oss. Den press det sätter på regeringen gör stor skillnad.

Ni har båda vuxit upp under juntans diktatur. Vad gjorde er till aktivister och var hämtar ni inspirationen för att fortsätta kämpa?

Moe: För mig var det egna erfarenheter. Jag var involverad i studentrörelsen 1996, när jag var 15 år. Men redan 1988 hade jag sett revolterna och regimens svar. Jag har hatat den typen av brutalitet sedan dess. År 2007 var jag involverad i Saffransrevolutionen och såg soldater skjuta munkar och studenter. Jag tänkte att jag inte ville att mitt land skulle vara så här och att jag var tvungen att vara en del av förändringen.

Thet: För min del började det med böcker. När jag blev antagen till universitetet 2002 började jag läsa mycket. Jag läste om och beundrade människor som offrat sig för demokratiska reformer, från kolonialtiden och framåt. De fick inga pengar eller positioner men fortsatte att slåss mot orättvisa. Nu försöker jag göra samma sak för min dotter och hennes generation. ■■■

Fotnot: Seminariet i Stockholm om fredlig konflikthantering i Burma arrangerades av Svenska Freds, Svenska Burmakommittén och LSU, som under 2015 inleder ett samarbete med National Youth Congress.

BURMA

FLAGGA:

HUVUDSTAD:
Naypyidaw.

POLITIK:
Militärstyre sen 1962. I höst hålls fria val.

AREA:
678 000 km²
(Sverige
449 964 km²)

BEFOLKNING:
53 miljoner.
Majoriteten är buddhister.

USA ÖVERVAKAR KÄND JOURNALIST

 USA:s signalspaningsmyndighet NSA har övervakat den ansedde journalisten **Ahmad Muaffaq Zaidan** och placerat honom på en lista över terrormisstänkta. Ahmad Muaffaq Zaidan, som är chef för al-Jazira i Pakistans huvudstad Islamabad, förnekar inte att han har haft kontakt med terroristgrupper. Han anser att det är en del av hans journalistiska arbete.

– Med tanke på de många avslöjanden under de senaste

åren om NSA:s integritetskränkande massövervakning är det föga överraskande men ändå chockerande att NSA ansåg det lämpligt att använda sina resurser till att spionera på en framstående journalist, säger **Carly Nyst**, juridisk chef vid organisationen Privacy International, till nyhetsbyrån IPS.

Övervakningen av Ahmad Muaffaq Zaidan fördöms av pressfrihetsorganisationer som Committee to Protect Journalists. **IIII**

FULL FART: Den envise hbtq-aktivisten Nikolaj Alexejev trotsade även i år förbudet mot Pride i Moskva, denna gång på en fyrhjuling. Han greps senare. FOTO: DMITRY SEREBRYAKOV//AFP/TT

FRÅN MOSKVA INTET NYTT

 DEN 30 MAJ var det dags igen för årets Prideritual i Moskva. För tionde året i rad hade myndigheterna avslagit en ansökan om att få arrangera ett Pride.

På Tverskaja-gatan samlades ett stort pressuppbåd för att övervaka en grupp hbtq-aktivisters försök att trotsa kravallpolisens insatser. Två aktivister lyckades köra en fyrhjuling med regnbågsflagga innan jagande motdemonstranter och

polis hann ikapp dem.

Totalt greps över 20 personer av polisen. En del av dessa tillhörde motdemonstranter från den nationalistiska gruppen "Guds vilja".

– Aktivisterna företräder fruktansvärda anti-kristna värden. Vi vill inte att Döda havet ska utplåna vår underbara stad på samma sätt som hände med Sodom, sade **Dmitrij Enteo**, gruppens ledare till nyhetsbyrån AFP. **IIII**

VALDAGS: Väljare står i kö den 24 maj utanför en vallokal i Addis Abeba, Etiopiens huvudstad.

FOTO: MULUGETA AYENE/AP/TT

Alla mandat till regeringen i Etiopien

 NÄR WENDY SHERMAN, USA:s vice utrikesminister, den 16 april besökte Etiopien passade hon på att berömma styret i Etiopien och hon slog fast att "Etiopien är en demokrati där valen genomförs allt bättre".

Etiopiens ekonomi har de senaste åren varit en av de snabbast växande i Afrika och landet är en nära allierad till USA. Wendy Shermans uttalande mötte dock skarpa fördömanden från bland annat Freedom House som anser att Etiopien är ett icke-fritt land där regeringen fullständigt inskränker medborgarnas demokratiska rättigheter.

Pressfrihetsorganisationen Committee to Protect Journalists rankar Etiopien som det fjärde mest censurerade landet i världen.

Inför valet den 24 maj pekade Amnesty på att anhängare och medlemmar i oppositionspartier har trakasserats och gripits inför valet. Minst 17 journalister, däribland **Eskinder Nega** som svenska Amnestygrupper arbetar för, sitter i fängelse dömda till upp till 18 års fängelse för terroristrelaterade brott. Amnesty har också fått talrika rapporter om tortyr.

Vid det förra valet år 2010 fick EPRDF, som har styrt sedan år 1991, 99,6 procent av rösterna medan oppositionen fick ett mandat i parlamentet.

När de första resultaten av årets val kom i slutet av maj hade EPRDF fått alla de 442 mandat som var färdigräknade. EU skickade i år inga valobservatörer men Afrikanska unionen, AU, förklarade att valet var " trovärdigt ". USA uttryckte nu sin oro över fortsatta restriktioner för "civilsamhället, medier och oppositionspartier".

ULF B ANDERSSON

HÅRD KRITIK MOT HAMAS

 I EN RAPPORT DEN 27 maj anklagade Amnesty International Hamas för kidnappningar, tortyr och utomrättsliga avrättningar i Gaza i juli och augusti 2014 när Israels militära offensiv pågick. Minst 23 palestinier avrättades, anklagade för att ha samarbetat med Israel.

– I skuggan av det kaos som rådde under konflikten gav Hamas-administrationen sina säkerhetsstyrkor fria händer att utföra fruktansvärda övergrepp, bland annat mot personer som redan var fängslade, sade **Philip Luther**, chef för Amnestys avdelning för Mellanöstern och Nordafrika.

Minst 16 av de personer som sköts ihjäl satt redan i fängelse, uppger Amnesty. Hamas kidnappade och torterade också medlemmar i Fatah, däribland tidigare medlemmar av Palestinska myndighetens säkerhetsstyrkor. Amnesty uppmanar Hamas-administrationen i Gaza att samarbeta med de internationella undersökningar av Gazakriget som pågår. **IIII**

"FRIGE TRAN HUYNH DUY THUC"

 DEN 24 MAJ VAR det sex år sedan den vietnamesiske bloggaren **Tran Huynh Duy Thuc** greps. Han avtjänar ett fängelsestraff på 16 år för att ha försökt "störta" staten i Vietnam. Rättegången var över på en dag.

På sexårsdagen av fängslandet krävde 36 vietnamesiska och internationella organisationer, däribland Internationella Juristkommissionen, Civil Rights Defenders och Amnesty International i England att Tran Huynh Duy Thuc omedelbart frigges. **IIII**

Våg av avrättningar

Nyheten i mitten av maj om att **Saudiarabien** nu har utlyst åtta nya tjänster som bödlar fick stor uppmärksamhet. Enligt den officiella annonsen behövs inga speciella kvalifikationer för arbetet som både handlar om att halshugga dödsdömda och att utföra kroppsstymplingar för mindre allvarliga brott. Enligt The Guardian hade Saudiarabien fram till 18 maj avrättat 85 personer, vilket ska jämföras med minst 90 personer under hela förra året.

Någon förklaring till ökningen av avrättningarna har inte getts av de saudiarabiska myndigheterna men enligt The Guardian spekulerar diplomater om att det kan handla om att fler domare nu finns tillgängliga varför fler rättsfall behandlas. Det kan också handla om en hårdare syn från rättsväsendet mot bakgrund av den regionala oron.

Från **Pakistan** rapporterades i slutet av april om avrättning nummer 100 sedan de pakistanska myndigheterna i december 2014 meddelade att avrättningar skulle återupptas efter ett moratorium i sex år. Beskedet kom efter taliban-attacken mot en skola i Peshawar den 16 december då 149 personer, däribland 132 barn, dödades. Över 7 000 personer

finns i dödszell i Pakistan.

I ett öppet brev till Pakistans president *Mamnoon Hussain* den 1 maj uttryckte Amnesty International, Reprieve och flera pakistanska organisationer oro över utvecklingen och krävde att avrättningarna stoppas. I brevet pekas på att många dödsdomar avkunnas efter bristfälliga rättegångar.

I **Egypten** har hundratals dödsdomar avkunnats vid massrättegångar mot anhängare till Muslimska brödrskapet. Den 16 maj rekommenderade en domstol att Egyptens tidigare president *Muhammad Mursi* och 105 medåtalade ska dömas till döden. Straffet ska slutligen bestämmas den 16 juni.

Den 17 maj avrättades sex egyptiska män anklagade för att ha deltagit i ett dödligt överfall mot säkerhetsstyrkorna. Männerna ska ha utsatts för tortyr för att ”erkänna”. Männens familjer och advokaterna uppgav att de sex avrättade männen inte kunde ha deltagit i attacken då de redan satt fängslade.

I **Bangladesh** avrättades *Muhammed Kamaruzzaman* den 11 april. Han var en av de ledande inom oppositionspartiet Jamaate-Islami. Han hade dömts till döden för mord och massmord av ICT, den brottstribunal som undersöker brott som begicks under Bangladeshs blodiga självständighetskrig år 1971.

ULF B ANDERSSON

FOTO: JÖRG CARSTENSEN/EPA/TT

Ensaf Haidar kämpar för sin makes frigivning.

RAIF BADAWI KVAR I FÄNGELSE

JAG ÄR OERHÖRT tack-sam för det internationella stöd min man fått och jag tror att det har räddat honom från ytterligare piskstraff, men sanningen är att detta inte räcker. *Raif* sitter fortfarande i fängelse och vet inte vad som kommer att hända nästa dag. Han måste släppas och få återförenas med sin familj.

Det sade *Ensaf Haidar*, hustru till Raif Badawi, den 7 maj. Då hade ett år gått sedan den saudiarabiske bloggaren och människorättsaktivisten dömdes till till tio års fängelse, 1 000 piskrapp och en miljon riyal (drygt två miljoner svenska kronor) i böter. Efter fredagsbönen den 9 januari fördes Raif Badawi till ett torg utanför en moské i centrala Jeddah där han fick 50 piskrapp. Händelsen orsakade starka protester i omvärlden och sedan dess har han inte piskats. IIII

”TORTYR I ÖSTTIMOR”

DEN 12 MAJ anklagade Amnesty säkerhetsstyrkorna i Östtimor för godtyckliga gripanden och användande av tortyr i Baucau-distriktet. Dussintals personer ska de senaste månaderna ha utsatts och hundratals personer ska ha traumatiserats under polisens och militärens jakt på *Mauk Moruk* och hans anhängare i KRM, Mauberes revolutionära råd, som har förbjudits. KRM anklagas för flera attacker mot polisen i området.

Östtimor var ockuperat av Indonesien 1975–1979 men fick med stöd av FN självständighet år 2002. IIII

DÖDSSTRAFF HOTAR EXPRESIDENTEN

EGYPTENS TIDIGARE president *Muhammad Mursi* vinkar under rättegången i Kairo den 16 maj. Domstolen rekommenderade att han och 105 medåtalade ska dömas till döden.

FOTO: MOHAMED ABD EL GHANY/REUTERS/TT

JEMEN INIFRÅN.
Frlansjournalisten Tanja
Holm har bott i Jemen
i fem år och har precis
gett ut en bok om ett
land med lång historia
och ung befolkning.

*Hon skildrar
dramatiken i*

JEMEN

NÄR JOURNALISTEN TANJA HOLM lämnade Stockholm för att flytta till Jemen 2009 fick hon höra av en del att det var ett vansinnesprojekt. Men hon stannade i fem år. Nu har hon gett ut en bok om det Jemen hon älskar.

TEXT: BITTE HAMMARGREN

TANJA HOLM

FÖDD: I Kosovo 1981. Uppvuxen i Sverige och Slovenien.

BAKGRUND: Journalistutbildad i Uppsala. Studerat arabiska i Kairo. Tillbringade fem år i Jemen, officiellt som student i arabiska. Vid sidan av studierna blev det mycket rapportering under dramatiska perioder och till sist ett bokprojekt. Hon har tidigare skrivit sitt förnamn som Tanya men har nu ändrat till Tanja.

AKTUELL: Med debutboken "Jemen är bra!" som ges ut av Leopard förlag.

Under Jemens dramatiska omvälvningar har frilansjournalisten *Tanja Holms* reportage från denna arabiska hetluft dykt upp i Amnesty Press, Feministiskt Perspektiv och andra medier.

Fram till vårens lansering av hennes debutbok, *Jemen är bra!* (Leopard förlag), har hon dock varit en doldis för de flesta. Genom boken har hon dock trätt ut ur halvskuggan för att ge insiktsfulla och levande beskrivningar av ett land med urgamla rötter och mycket ung befolkning där nästan hälften av invånarna är under 18 år.

Vi träffas under en hektisk vecka när hennes bok är rykande färsk. Vid varje boksignering får hon förklara titeln på sin bok. De som har tagit del av nyhetsrapporteringen från Jemen tänker på krossade drömmar om demokrati, hunger och vattenbrist, separatiser i södern, al-Qaida och amerikanska drönerattacker. Under senare tid dominerar rapporterna av Iranstödda houthimilisers framfart och flyganfallen från en koalition ledd av Saudi-arabien.

– Men i Jemen inleds varje samtal med al-Yemen tamam, eller Jemen är bra. Först när det är sagt det kan man tala om alla problem, säger Tanja Holm.

Under sina resor kors och tvärs i denna vidsträckt republik med cirka 25 miljoner invånare har hon blivit gripen vid två tillfällen. Först i hamnstaden Aden, där separatiströrelsen al-Hirak är stark. Andra gången i den karga provinsen Hadramawt, där regeringsstyr-

kor har bekämpat al-Qaida.

– Varje gång jag har hamnat i knipa har jemeniter hjälpt mig loss. En gång var det en lokal journalist, som jag inte känner. Andra gången den poliskonstapel som arresterat mig. Så jag har haft tur!

Men det handlar om mer än tur. Tanja Holm äger en god kombination av mod, upptäckarglädje och förmåga att få kontakt med människor. Hon får mig att tänka på en katt, som alltid landar på tassarna, när hon är på väg att falla.

Hon har också sinne för vardagens absurditeter. Hon har vandrat med kamel genom öknen tillsammans med filmaren *Mikael Strandberg* från Dalarna – till urbaniserade beduiners oförstådda förvåning, när filmen "Expedition Jemen – 52 grader i skuggan" gjordes. Hon har sökt upp vattenministern i huvudstaden Sanaa för att intervjua honom om hur odlingarna av qat, ett vanligt berusningsmedel i Jemen, stjälar landets knappa vattentillgångar. Det slutade med att ministern bjöd Tanja hem till sig för en qat-session. Först då kunde han slappna av och säga hur allt egentligen förhöll sig.

I Jemen härskar lokala stammar eller klaner över områden där de tillämpar sin egen rättskipning. Kidnappningar har av tradition varit en inkomstkälla.

– Den jemenitiska kulturen kräver att en kidnappad behandlas som en gäst, får sova på bästa platsen och äta den godaste maten. När två av mina vänner kidnappades kollade en person att de hade det bra. ▶

LYCKKOST. – Jag har haft tur! säger frilansjournalisten Tanja Holm efter att ha bott fem år i Jemen och bara blivit arresterad två gånger.

FOTO: STEFAN BLADH

FOTO: TANJA HOLM

FOTO: TANJA HOLM

KVARTERSBUTIK. På väggen hänger houthiernas ledare Abdulmalik al-Houthi (till vänster) och hans bror och rörelsens grundare Hussein al-Houthi (till höger).

PÅ MINGATA. Utsikt från Tanjas lägenhet i gamla stan i Sanaa, Jemens huvudstad.

ÖKENVANDRING. Under inspelningen av Mikael Strandbergs film mötte de Ali Ali som lät dem bo i hans största tält och bjöd dem på en festmåltid.

FOTO: COPYRIGHT @EXPLORER MIKAEL STRANDBERG

Men numera finns också en skräck för att de kidnappade ska säljas vidare till al-Qaida, säger hon.
 - Klanerna är dock vana vid att byta sida. De är politiskt väldigt pragmatiska.

Under en av sina resor besökte Tanja Holm staden Radaa, belägen i en av de provinser där al-Qaida är starkt. Hon försökte bena ut hur denna stad med 60 000 invånare kunnat bli ett fäste för al-Qaida utan att ett enda skott avlossats. Hon bad att få träffa de lokala al-Qaidaledarnas familj men fick ett uttryckligt nej. Trots det ställde en annan ung al-Qaida-medlem upp för en intervju.

- Jag mötte unga män som saknade tilltro till de politiker som styrde i Sanaa. Dessa unga hade från början stött Arabiska våren men insett att kraven från Jemens ungdomsrörelse inte skulle uppfyllas. I brist på alternativ blev de tilltalade av Ansar al-Sharia, en lokal gren av al-Qaida.

Några dagar efter hennes besök ägde en dödlig amerikansk drönarattack rum i närheten av Radaa. Familjen, som *Tanja Holm* hade bett att få träffa, tros ha varit måltavla för attacken, men i stället dödades vanliga civila.

Efter den attacken blev Tanja Holm

spionmisstänkt. Hon blev tvungen att sätta sig på första bästa plan till Kairo. I Egypten ställdes hon inför ett svårt val: Att antingen ta risken att återvända till Jemen för att fullfölja sitt bokprojekt eller att välja säkerheten och kanske aldrig mer sätta sin fot i Jemen.

- Förlaget i Sverige bad mig välja säkerheten. Det material jag hade samlat på mig räckte för en bok, tyckte de.

Tanja Holm kom dock fram till att hon måste återvända, och det snabbt, för att bli rentvård från al-Qaidas spionmisstankar.

Den första tiden efter återkomsten var ångestfylld. Hon flyttade runt mellan olika vänner och tog på sig ansiktsslöjan niqab så för hon rörde sig ute.

- Det tog flera veckor innan rädslan klingade av.

Resor runt i Jemens provinser gav henne också en insikt i hur USA:s drönarattacker har påverkat jemeniterna.

- Attackerna sätter sig på alla känslor. Om det är bröllopsfest, då alla borde vara glada, finns rädslan ständigt där för en drönarattack.

-Innan jag reste runt i provinserna tänkte jag rent statistiskt att drönarna "bara" hade

dödat drygt 1 000 personer, varav minst 157 civila. Men de som ständigt hör brummandet från drönarna, påminns om att en attack kan ske när som helst och slå till mot fel personer.

- Även i öknen, där folk brukade ha picknick, känner sig människor jagade av drönarna. De har också räknat ut vilka bilmodeller som oftast blir attackerade. Deras livsutrymme har blivit så begränsat. USA berättar ju inte vad eller vilka som är misstänkta.

Tanja Holm var på plats när houthirebeller - varav de flesta tillhör en shiitisk inriktning (zaydismen) - tog makten i huvudstaden Sanaa hösten 2014. Hon insåg snart att den avsatte diktatorn *Ali Abdullah Saleh*, som i sex krig

försökt krossa houthirörelsen, bytt sida och gjort gemensam sak med dem.

- Houthierna stöddes av de delar av armén som var lojala med Saleh. De trängde sig in hemmen till ledare som flytt men rörde inte Salehs hem.

Tanja Holm har lärt sig hur snabbt allianser kan skifta. Som president och diktator i 33 års tid blev Saleh beskyddad av den mäktiga grannen, Saudiarabien. Under USA:s "krig mot terrorn" blev han Washingtons förtrogne. År 2012 tvingades han lämna presidentposten men lämnade aldrig politiken.

Saleh har nu lierat sig med saudiernas

"De som ständigt hör brummandet från drönarna, påminns om att en attack kan ske när som helst och slå till mot fel personer."

JEMEN

FLAGGA:

HUVUDSTAD:
Sanaa.

POLITIK:
Republik med
Abd Rabu Mansur
Hadi som president
i väntan på val.

AREA:
527 970 km².
(Sverige
449 964 km²)

BEFOLKNING:
24,4 miljoner. Två
tredjedelar är
sunnimuslimer.

FAR & SON.
Affisch köpt under
den Arabiska våren
2011 som förestäl-
ler Ali Abdullah Sa-
leh (till höger), som
regerade Jemen i
drygt tre decen-
nier, och hans son
Ahmed Ali Saleh.
På arabiska står
det: "Jemens ma-
jestätiska berg".

värsta fiender i Jemen – de Iranstödda houthirebellerna, som i sin tur är arvtagare till Saudiarabiens forna vänner i Jemen, den religiösa monarki, eller imamat, som härskat i cirka 1 000 år innan den avsattes 1962.

Efter Salehs avgång såg Jemens unga revolutionärer hur deras drömmar om demokrati smulades sönder bit för bit. En skakig övergångsperiod, ledd av Salehs efterträdare, den Saudistödde president Hadi, följdes av houthiernas maktövertagande och därefter Saudiarabiens bombningar. Händelseförloppet har fyllt de unga demokrativännerna med fasa, säger Tanja Holm:

– Houthierna hade en politisk gren som fick ett bredare stöd inom landet, när de krävde stopp för korrupktion. Men de har också en milis som är direkt styrd av houthiledaren *Abdulmalik al-Houthi* och hans släktingar. På deras direkta order tog milisen över Sanaa. Houthiernas politiska gren blev därmed marginaliserad.

Houthierna har ett samarbetsavtal med Iran, påpekar Tanja Holm.

– Jag träffade deras andlige ledare *Murtada al-Muhawari al-Hassani* 2012.

Han sade redan då att ”om Iran vill ge oss vapen och pengar, så var så goda”. I mars i år sprängdes den andlige ledaren till döds i ett bombdåd som terrorgruppen IS, rivaler till al-Qaida tog på sig.

Mitt i detta komplexa politiska landskap rör sig den avsatte Ali Abdullah Saleh. Han har sagt att den som vill styra Jemen måste behärska konsten att dansa på ormhuvuden. Det kan han kanske bättre än någon annan. Så när stridsdammet efter Saudiarabiens flyganfall över Jemen har lagt sig, kommer då Saleh eller hans son Ahmed att inta presidentpalatset?

– Det är inte omöjligt. Genom houthiernas maktövertagande har Saleh åter fått makt över landets myndigheter. Hans brorsöner söker samtidigt återta viktiga poster.

Saudiarabien vill se den landsflyktige president Hadi återinsatt. Men han är för svag och har knappast en chans, spår Tanja Holm.

Hur det ska gå i denna häxkittel, medan bomberna faller, är svårt att förutspå.

– Men Jemen blir bra, inshallah, om Gud vill, säger Tanja Holm. ■■■

KRÖNIKA

Därför packar jag väskan igen

Världen brinner! Folk förtrycks! Varför är medierna helt tysta?” Jag kan inte räkna alla gånger jag sett sådana kommentarer eller själv känt likadant. Vår värld har stora problem och vi lever i en tid när många problem verkar växa. I det Mellanöstern jag arbetar i rasar ett storkrig, som enbart i Syrien snart dödat en kvarts miljon människor. Ingen vet hur eller när det slutar. ”Terrorism” har sedan länge blivit ett urvattnat ord och ändå har världen chockats igen över Islamiska statens (IS) extrema brutalitet.

Vi är många som engagerar oss för att informera om umbäranden. Ett mindre antal försöker göra det på heltid, som journalister, i ett medieklimate där det blåser allt snålare i satsningar på utrikesuppdrag. Centralt i min egen drivkraft är att jag önskar ge de människor en röst, som annars riskerar att inte höras. Jag vill ge människor som är utsatta, som lider eller kämpar, egna ansikten och namn. Det måste vara en av journalistikens viktigaste uppgifter.

När jag i februari fängslades av Assadregimen uppmärksammades det i hela världen som ett exempel på hur riskabelt det jobbet förstås kan vara. Tillsammans med min tolk greps jag av regimstyrkor i nordöstra Syrien och låstes in i en minimal isoleringscell. Väggarna var mörka av smuts och blod. Från befälhavarens kontor hörde jag andra fångars ångestfyllda vrål, när de fick sina fotsulor piskade av underrättelsetjänsten. Jag blev fri efter bara en vecka i detta helvete, efter starka kurdiska påtryckningar.

Syrien är idag världens farligaste plats för journalister, med minst 15 döda under

JOAKIM MEDIN

Frilansjournalist och har tidigare i Amnesty Press skrivit om Ungern (nr 1/2014), Irak (nr 3/2014) och Kobane i Syrien (nr 4/2014). Joakim Medin gästade Amnestys årsmöte i Umeå.

”Jag önskar ge de människor en röst, som annars riskerar att inte höras.”

förra året. Där har vi blivit måltavlor i kriget, i propagandasystemen, för olika parter att sätta tryck på varandra eller för att stoppa information.

Juldagen tillbringade jag också i fängelse. Denna gång i Turkiet, efter att ha gripits av turkiska soldater på gränsen till Syrien. I raseri över att deras blockad mot Kobane inte respekterades av journalister, misshandlade de en holländsk-kurdisk kollega som också var med mig.

Dumdrigt att åka dit! Nu måste du fått andra tankar? har vissa undrat. Men där är svaret fortfarande nej. Jag ser ett lika stort behov av att journalister själva fortsätter dokumentera på plats. Det är vår skyldighet, vi som lever i en rikare och friare region, att fördjupa oss i problemen för våra medmänniskor. Att rapportera på plats är att ta ansvar för det faktum att andras svårigheter – eller lösningar – oftast har en koppling till vår egen del av världen. Syriens flyktingkatastrof är den största sedan det andra världskriget. Det är till säkerheten i Europa, rent av Sverige, alla idag vill nå när de drunknar i Medelhavet under sina försök.

Kriget i Syrien har lett till enorma blodbad, etnisk rensning och slaveri. Men mitt i tragedin finns fortfarande hopp kvar, som i de nu så uppmärksammade kurdiska kvinnornas kamp både för rättigheter och mot IS invaderande förtryck. Det tog västvärlden lång tid att upptäcka dem. Men efter att journalisters samtal med och skildringar av dem till sist publicerats brett, har det idag blivit en välbehövad medicin mot den allra största faran: att avfärda Syrien som bara ett hopplöst fall av förstörelse och död.

Därför packar jag strax väskan och återvänder till Syrien igen. ■■■

Läs recensionen av "Jemen är bra!" på sidan 58.

FAKTA

Dödsstraff i världen

Dödsstraffet kränker den mest grundläggande mänskliga rättigheten: rätten till liv. Sedan Fiji och Surinam under vintern har antagit nya lagar har 101 av världens 193 länder helt avskaffat dödsstraffet. En rad stater, däribland världens folkrikaste länder, fortsätter dock med avrättningar.

- Dödsstraff avskaffat
- Dödsstraff avskaffat för vanliga brott
- Dödsstraff ej avskaffat men ej använt senaste 10 åren
- Dödsstraff tillämpas

SVERIGES MÖRKA HISTORIA

400

MÄNNISKOR brändes på bål under häxprocesserna. Häxjakten var som störst under 1400-1600-talen, men så sent som 1704 halshöggs en kvinna för häxeri i Sverige.

Sista avrättningen i Sverige

VÄRD SHUSVÅRDEN ALFRED Ander blev den sista att avrättas i Sverige. Efter ett brutalt rånmord dömdes han till döden mot sitt nekande och avrättades med giljotin 23 november 1910.

ANTAL AVRÄTTADE 2014

1		Kina	1 000+
2		Iran	289+
3		Saudiarabien	90+
4		Irak	61+
5		USA	35
6		Sudan	23+
7		Jemen	22+
8		Egypten	15+
9		Somalia	14+
10		Jordanien	11
11		Ekvatorialguinea	9
12		Pakistan	7
13		Afghanistan	6
14		Taiwan	5
15		Vitryssland	3+
16		Vietnam	3+
17		Japan	3
18		Malaysia	2+
19		Palestina	2+
20		Singapore	2
21		Förenade Arabemiraten	1
22		Nordkorea	+

Miljardären Yuan Baojing dömdes år 2006 för mord och avrättades.

FOTO: EYEPRESS/AP/TT

FÖRSTA GÅNGEN elektriska stolen användes var 1890, i Auburn, New York.

Den senaste att avrättas i elektriska stolen var Paul Warner Powell i Virginia den 18 mars 2010.

Efter en avrättning är kroppen så het att man inte kan vidröra den.

AVRÄTTNINGSMETODER I VÄRLDEN

HALS-HUGGNING
Saudiarabien

ARKE-BUSERING
Förenade arabemiraten
Gambia
Indonesien
Jemen
Nigeria
Nordkorea
Somalia (och Somaliland)
Taiwan
Vitryssland

GIFT-INJEKTION
USA (alla delstater som har dödsstraff)
Kina
Thailand
Vietnam

HÄNGNING
Afghanistan
Bangladesh
Botswana
Egypten
Ekvatorialguinea

Gambia
Indien
Iran
Irak
Kuwait
Japan

Jordanien
Malaysia
Nigeria
Nordkorea
Pakistan
Palestina

Saint Kitts and Nevis
Singapore
Sudan
Sydsudan
Syrien

Rodrigo Gularte, som avrättades i Indonesien, begravdes i sin hemstad Curitiba i Brasilien den 3 maj.

Protester mot Indonesien

DE SENASTE ÅREN har arbetet mot dödsstraff mött en hel del bakslag. Flera länder som inte har genomfört avrättningar på länge har åter börjat avrätta dödsdömda. Indonesien, till exempel arkebuserade i januari sex personer för narkotikabrott. Fem av dem var utländska medborgare och Nederländerna och Brasilien hemkallade sina ambassadörer i protest. Den 29 april sköts ytterligare åtta personer. Två av de avrättade var australiska medborgare och Australien kallade hem sin ambassadör.

Källa: Amnesty Internationals dödsstraffsrapport för 2014 som publicerades 1 april 2015.

Tora Törnquist
**TAR ÖVER
KLUBBAN**

VID ÅRSMÖTET I UMEÅ valdes Tora Törnquist, 24 år, till Amnesty's ordförande för de kommande två åren. Tora Törnquist blev medlem i Amnesty för åtta år sedan och har varit styrelseledamot i den svenska sektionen i fyra år, de senaste två åren som vice ordförande. Innan dess har hon bland annat suttit i ungdomsrådet, kampanjrådet och valberedningen.

TEXT: REBECCA BOHLIN FOTO: ANNIE BECKMAN

UTFRÅGNING.
Tora Törnquist fick
svara på frågor i Umeå.

Hur kommer det sig att du engagerat dig så starkt för Amnesty och kampen för mänskliga rättigheter?

– Amnesty arbetar med frågor som är så grundläggande i alla människors liv. Jag tycker om att arbeta i Amnesty för att det är en plats där jag känner att jag kan förändra världen till det bättre, säger Tora Törnquist.

Varför ville du bli ordförande?

– Jag har ju suttit i styrelsen i fyra år och tycker att det är enormt spännande arbete att leda organisationen, att representera den svenska sektionen och att arbeta med styrelsen som grupp tillsammans med generalsekreteraren.

Hur skulle du vilja beskriva ordförandens roll i Amnesty?

– Ordföranden blir en röst för den svenska sektionen i den internationella rörelsen och har till uppgift att föra fram vad de svenska medlemmarna tycker i olika frågor. Och ordförandens roll är samtidigt att leda sektionen på ett så bra och inkluderande sätt som möjligt.

Vilken är din främsta styrka?

– Jag är en väldigt driven person, med ett stort engagemang för mänskliga rättigheter och inte minst för organisatoriska frågor. Jag intresserar mig för sådant som hur vi kan använda våra resurser så effektivt som möjligt för de mänskliga rättigheterna och jag har ett tydligt medlemsperspektiv.

Amnesty har både en ordförande och en generalsekreterare. Finns det en konkurrens mellan de två?

”Medlemmarna äger organisationen. Det ska vi behålla och utveckla!”

– O nej! Tvärtom, de två måste arbeta mycket tätt och dynamiskt. Ordföranden arbetsleder generalsekreteraren som i sin tur ansvarar för sekretariatet. Vi har en tydlig uppdelning. Styrelsen har ansvar för interna frågor. Sekretariatet är våra experter på mänskliga rättigheter och de uttalar sig utåt.

Vilken är ordförandens viktigaste uppgift de kommande två åren?

– Det är att representera internationellt. Vi ska både sätta de strategiska målen som är en ny form att arbeta i, vilket vi gör på det internationella råds-mötet, ICM, i sommar och om två år ska vi besluta om en reform av våra styrsystem. Det är stora och viktiga förändringar som kommer att kräva mycket engagemang av den svenska sektionen. En annan viktig fråga är arbetet med vår svenska långsiktiga riktning som sträcker sig över tolv år.

Hur vill du se att den svenska sektionen av Amnesty utvecklas?

– Jag tycker att en stor styrka är engagemanget hos våra medlemmar i demokratiska processer. Medlemmarna äger organisationen. Det ska vi behålla och utveckla! – Dessutom är det spännande att diskutera om vi ska arbeta mer i det egna landet, vi är mitt i en spännande utvecklingsprocess.

Du ska åka på det internationella råds-mötet i augusti, finns det frågor i samband med det som oroar den svenska sektionen?

– Vi har haft en viss oro i samband med

sexarbets-frågan. Många av våra medlemmar har starka åsikter om den. Nu känner vi att den svenska sektionen har fått gehör för sina invändningar och jag räknar med att vi kommer att anta ett bra policy-dokument. Jag är inte orolig.

Kommer det att röra om i grytan i Amnesty International att den svenska sektionen väljer sin yngsta ordförande någonsin?

– Det tror jag inte... I Sverige har vi ett väldigt integrerat arbete med ungdomsaktivism. Man kan väl säga att i andra länder är det inte alltid som unga är lika inkluderade i de demokratiska processerna.

Kommer du att tröttna på frågor om din ålder?

– Jag är ganska van.

Finns det några människorättsfrågor du känner extra starkt för?

– Jag kom in i Amnesty under en tid när vi utvidgade åtagandet. Beslutet innebar att Amnesty ska arbeta med både medborgerliga och politiska rättigheter och ekonomiska, sociala och kulturella mänskliga rättigheter. Det tyckte jag var väldigt engagerande, att jobba så holistiskt och brett. Den odelbarheten av mänskliga rättigheter är viktig, att man måste jobba med alla lager i begreppet. Fackliga rättigheter intresserar mig dessutom särskilt.

Vad ser du mest fram emot?

– Alla spännande samtal om vad Amnesty är och ska vara i framtiden. ■■■

**TORA
TÖRNQUIST**

ÅLDER:
24 år.

UPPVÄXT I:
Göteborg.

UTBILDNING:
Studerar juridik
vid Lunds universitet
och läser för närvarande en
master i Human Rights Law på
Raoul Wallenberg Institutet.

ÅR I AMNESTY:
Åtta.

ÖVRIGT:
Ordförande för
Lunds Universitets
Studentkårer,
2012–2013.

Nytt rekordår för Amnesty

UMEÅ Den 8-10 maj höll Amnestys svenska sektion årsmöte i Umeå. 134 röstberättigade medlemmar hade i år anmält sig till årsmötet vilket var betydligt färre än vid årsmötet i Malmö år 2014 som lockade 226 röstberättigade medlemmar.

Svenska Amnesty kunde se tillbaka på ett framgångsrikt år där medlemsantalet har fortsatt att öka och vid årsskiftet uppgick till 101 139 personer. Förra året slogs åter insamlingsrekord då över 106 miljoner kronor kom in till sektionen. Avgående kassören *Maria Eklund* varnade dock för att de senaste årens kraftiga tillväxt i medlemmar och insamlade pengar nu har planat ut.

I sommar håller Amnesty rörelsen sitt högsta beslutande organ, ICM, det internationella rådsrådet, där sektionerna tillsammans fattar beslut i gemensamma frågor. På ICM kommer frågan om en Amnesty policy i frågan om sexarbete att behandlas och avgående ordförande *Sofia Halth* informerade tillsammans med *Katarina Bergehed* från sekretariatet om hur frågan nu behandlas. En bred enighet råder inom Amnesty att en kriminalisering av sexsäljande leder till ökad risk för människorättskränkningar mot sexarbetare. Däremot beslöt svenska sektionens årsmöte förra året att köp av sexuella tjänster inte ska ses som en rättighet.

– Jag tror att vi har goda möjligheter att få gehör för vår ståndpunkt, sade *Sofia Halth*. Jag hoppas att ICM ska kunna nå ett beslut i bred enighet.

ULF B ANDERSSON

UPP MED RÖSTKORTEN. 134 medlemmar deltog i årsmötet.

Sedan ett policyförslag på internationella sekretariatet vintern 2014 hade läckts till brittiska tidningen *Daily Mail* fick frågan stor uppmärksamhet i svenska medier.

– Vi har beräknat att svenska Amnesty tappade omkring 500 medlemmar och förlorade en halv miljon kronor i intäkter, sade *Sofia Halth*.

De policyförslag som nu bearbetas i sexarbetsfrågan behandlas med så stark sekretess att endast en handfull personer i varje sektion får se dokumenten.

Vid sidan av val och motionsbehandling hölls seminarier om samernas situation, den globala övervakningen och den ökande repressionen i Kina och Ryssland.

ULF B ANDERSSON

ONLINERÖSTNING. Valen till förtroendeposter genomfördes i år för första gången online. 101 medlemmar i Amnesty deltog. Här är det *Robin Harms Oredsson* som visar systemet för *Helle Björnstad* från den norska Amnestysektionen.

FOTO: ANNIE BECKMAN

Vad var mötets höjdpunkt?

SOFIA BERGMAN

35 år, Jönköping, medlem sedan 2013, första årsmötet.

– Seminariet om samernas och andra ursprungsbefolkningars rättigheter var jätteintressant! Jag kommer ursprungligen från Umeå, så jag tycker att jag borde vara insatt, men jag inser hur lite jag vet om samerna. Seminariet innebar en aha-upplevelse för mig!

BO LINDBLOM

86 år, Laholm, medlem sedan 1969, 47:e årsmötet.

– Jojken på lördagskvällen. Alla fyra i bandet Åra var väldigt musikaliskt skolade. Det jag begriper mest var trumisen, och han gjorde märkligheter i 5-takt och 7-takt, det är svårt som helsike.

EMIL BERGSTRÖM

28 år, Uppsala, medlem sedan 2005, andra årsmötet.

– Att träffa alla människor! Det kan låta klyschigt men det är möten som ger kraft, energi och nya perspektiv. Jag tycker också att jag får en välbehövlig ökad förståelse för omvärlden och omprövar i vissa fall mina åsikter.

ANNA TERMINE

57 år, Stockholm, medlem sedan 1998, fjärde årsmötet.

– Jag var besviken på debatten om motioner i år, det är andra gången vi har ett Påverkanstorg och jag tycker att det är förvirrande och försvarar diskussionen. Men kanske är det jag som är stressad? Höjdpunkten i år var det samiska anförandet. Men också nätverkanterna med Amnesty-vänner.

CLARA HÖGLUND

24 år, Umeå, medlem sedan 2009, andra årsmötet.

– Alla funktionärer, som varit helt grymma! Vi har varit en grupp på fem personer som har haft huvudansvar för att arrangera årsmötet och vi har träffats varje vecka sedan i februari. Allt praktiskt här har gått jättebra, tack vare allas engagemang och hårda arbete! För mig personligen var det samiska bandet Åra den största höjdpunkten, inget snack om saken!

TEXT: REBECCA BOHLIN
FOTO: ANNIE BECKMAN

För en fyllig bevakning av årsmötet se: www.amnestypress.se

SÅ GICK DET SEN

SAMAN NASEEM "FÖRSVUNNEN"

 DEN 19 FEBRUARI skulle **Saman Naseem** ha avrättats efter att ha dömts av en domstol i Mahabad i västra

Saman Naseem

Iran för brott han påstods ha begått när han var 17 år. Han uppgav att han hade torterats. Den planerade avrättningen orsakade en internationell proteststorm och olika uppgifter har cirkulerat om Saman Naseem har avrättats eller inte. Amnesty förmodar att han fortfarande

är i livet och är utsatt för ett påtvingat försvinnande. Saman Naseem har anklagats för medlemskap i den väpnade kurdiska gruppen PJAK. IIII

TUMMEN NER: Enligt arrangörerna deltog 25 000 personer den 1 maj i en demonstration i Maldivernas huvudstad Male med krav på att den tidigare presidenten Mohamed Nasheed frigges.

FOTO: SINAN HUSSAIN/AP/TT

Krisen i Maldiverna

Den 13 mars beskrev Amnesty International domen på 13 års fängelse för Maldivernas tidigare president Mohamed Nasheed som en "parodi på rättvisa".

 - Den här rättegången har varit bristfällig ända från början och domen är felaktig, sade Richard Bennett, chef för Amnestys avdelning för Asien och Stilla-havsområdet. Istället för att lyssna på de internationella kraven på stärkande av domstolarnas opartiskhet

har Maldivernas regering låtit denna skenrättegång fortsätta.

Mohamed Nasheed greps den 22 februari anklagad för "terrorism" i samband med att han som president i januari 2012 lät gripa en domare. Det ledde till en politisk kris och i februari 2012 tvingades Mohamed Nasheed avgå (se Amnesty Press nr 4/2012).

Efter att flerpartisystem införts vann Mohamed Nasheed det första fria presidentvalet år 2008 och blev känd för sin kamp att lyfta fram klimat-

fortsätter

förändringar som ett hot mot Maldivernas existens då landet består av öar som är känsliga för höjningar av havsnivån.

I november 2013 hölls åter presidentval och Mohamed Nasheed förlorade mot den konservative Yameen Abdul Gayoom, halvbror till landets tidigare enväldshärskare.

Domen i mars mot Mohamed Nasheed har lett till en fördjupad kris och fn har kritiserat rättegången. Mohamed Nasheeds fru Laila Ali besökte i april Washington för att få

stöd. Sedan kravallpolis använt tårgas och vattenkanoner och gripit 193 personer i samband med en demonstration den 1 maj sade USA:s utrikesminister John Kerry den 2 maj att demokratin i Maldiverna är i fara.

Amnesty uppgav i en rapport den 23 april att fredliga demonstranter godtyckligt grips och att oppositionella utsätts för dödshot. Åtskilliga journalister berättade också för Amnesty att de har hotats och en del har gripits när de har bevakat demonstrationer. **ULF B ANDERSSON**

FOTO: BRENDAN BANNON/AI

FÅR VARA KVAR: Flyktingar i Dadaab.

KENYA MILDRA HOTET OM DADAAB

 I APRIL GENOMFÖRDE somaliska al-Shabab en attack i den kenyanska staden Garissa och 148 personer, de flesta studenter, dödades. Efter angreppet förklarade **William Ruto**, Kenyas vicepresident, att flyktinglägret i Dadaab skulle stängas och flyktingarna skickas tillbaka inom tre månader.

Dadaab beskrivs som världens största flyktingläger (se Amnesty Press nr 1/2015) och här finns över 330 000 somaliska flyktingar. The Guardian rapporterar nu att den kenyanska regeringen tonat ned hotet om en snabb stängning av Dadaab. Enligt kenyanska myndigheter kom de som angrep Garissa från Dadaab-lägret. IIII

300 000 NAMN ÖVERLÄMNANDE

 DEN 22 APRIL överlämnade Amnesty Internationals Amerikachef **Erika Guevara-Rosas** en petition med 300 558 underskrifter till El Salvadors president **Sánchez Cerén** med krav på att det totala abortförbudet ska avskaffas.

Namnen hade samlats in under Amnestys kampanj "Min kropp, mina rättigheter". I januari benådades **Carmen Guadalupe Vásquez Aldana** (se Amnesty Press nr 1/2015) efter att år 2008 ha dömts till 30 års fängelse för abort i samband med ett missfall.

FN:s råd för mänskliga rättigheter har uppmanat El Salvador att frige de 15 kvinnor som sitter i fängelse för abort och upphäva det totala abortförbud som infördes år 1997. IIII

BELÖNAD: Joan Baez tar emot priset i Berlin 21 maj.

Pris till Joan Baez och Ai Weiwei

🏆 DEN LEGENDARISKA folksångerskan **Joan Baez** har tillsammans med den kinesiske konstnären **Ai Weiwei** tilldelats årets Ambassador of Conscience Award från Amnesty International.

Det är organisationens främsta hedersutmärkelse och tilldelas människor som, i liv såväl som gärning, visat exceptionellt ledarskap i kampen för mänskliga rättigheter.

Priset delades ut under en prisceremoni i Berlin den 21 maj. I år är det 50 år sedan Joan Baez medverkade i marschen för medborgerliga rättigheter i Alabama år 1965 och hon uppträdde under "Stars for Freedom", tillsammans med **Harry Belafonte** (som fick Amnestys pris år 2013), **Sammy Davis Jr.**, **Peter Paul & Mary** och **Nina Simone**. Under 1970-talet hjälpte hon till att grunda lokala Amnestygrupper i San Francisco och till Amnestys 25-årsjubileum 1986 deltog hon i musikturnén "Conspiracy of Hope".

Ai Weiwei är en världskänd konstnär som upprepade gånger har kritiserat den kinesiska regeringens politik. Hans konst utforskar ofta de begränsningar av yttrandefriheten som drabbar Kinas invånare och de upplevelser han själv har av att ha suttit fängslad. **|||**

HÖGT SPEL: Claire och David i "En ny flickvän".

Långt bortom könets

EN NY FLICKVÄN

REGI: **François Ozon**.
SKÅDESPELARE: **Roman Duris**, **Anaïs Demoustier**, **Raphaël Personnaz**.
LAND: **Frankrike**.

🎬 Simone de Beauvoir skrev en gång att "man föds inte till kvinna, man blir det" och det citatet dyker upp i "En ny flickvän" där vi får se den franske filmregissören **François Ozon** från hans allra bästa sida. Lagom kontroversiell med spännande växlingar i välspelade scener och dessutom med ett

budskap som tvingar tittaren att reflektera över fördomar och acceptansen för det som är "olika", det vill säga rätten att få vara hur en vill som person. Lägg därtill Ozons beprövade förmåga att få sexualiteten att bli tankeväckande.

Ytligt sett kan "En ny flickvän" betraktas som en transkomedi där en man klär sig i kläder som vi förknippar med kvinnor och satsar på de mest överdrivna feminina dragen en kan tänka sig.

Roman Duris är övertygande som den nyblivne änklungen **David** med ett litet barn att sköta.

ramar

Den avlidna hustruns bästa vän, **Claire (Anaïs Demoustier)**, får en chock när hon upptäcker att David också vill bli betraktad som kvinnan Virginie. Claire invigs i hemligheten och uppmuntrar David.

Genom dramat följer vi Claires utforskande och funderingar kring sin egen sexualitet och hennes åtrå. Jag tycker att Ozon har lyckats göra en film som ställer sig över unknä roller om kön och lägg därtill att han på ett okonstlat sätt visar att även franska män kan handskas med små barn.

ULF B ANDERSSON

KOLONIALISMEN HUVUDSAK?

EURAFRIKA. EU:S KOLONIALA RÖTTER

Peo Hansen och Stefan Jonsson
Leopard förlag

📖 ÅR 1957 BILDADES EEC – föregångaren till Europeiska Unionen. Efter två världskrig skulle Europa enas, tullar rivas och människor mötas. Ja, så brukar det låta när EU:s historia skrivs. Men stämmer historien?

Nej, inte om man ska tro **Peo Hansen** och **Stefan Jonsson**, båda professorer vid Linköpings Universitet. I Eurafrika hävdar de att drivkraften bakom EEC egentligen var att upprätthålla europeisk överhöghet i Afrika.

De dyker ner i arkiven och söker en röd tråd från det tidiga 1900-talets föreställningar om Eurafrika – en bortglömd idé om att ena Europa och Afrika under den förstnämndas led-

ning – till det som idag är EU.

Det fanns flera motiv bakom att ena Europa: fred, ekonomi, USA och Sovjets dominans, de nationalistiska och panarabiska strömningarna i syd och viljan att bevara kolonierna. Visst, det handlade om geopolitik. Men att kolonialismen var huvudsak och inte bisak när EEC förhandlades fram lyckas författarna inte bevisa.

I sista kapitlet kan man läsa att de politiker som formade den europeiska integrationen "såg den som djupt förankrad i en kamp mellan nord och syd och således som ett svar på en påstått fördjupad konflikt mellan kristna och muslimska civilisationer, mellan universella värderingar och jihad och mellan vita europeiska rasen och "horderna" av bruna, svarta och gula raser".

Jihad? Horder? Gula raser? EEC? Det krävs nog många akademiska poäng för att få ihop det här.

CHRISTOFFER DAHLIN

LIVET I DDR

📅 DEN 3 OKTOBER ÄR det åter fest i Berlin då 25-årsdagen av "tysk enighet" ska firas. Många tyskar i östra delen av landet ser dock tillbaka på livet i DDR (1949-1990) med nostalgi, trots Berlinmur och övervakning från Stasi. På Kulturbyggeriet,

Knaackstraße 97 i Berlin, visas en fantastisk permanent utställning om vardagslivet i DDR. Det mesta är översatt till engelska och här finns allt från autentiska kiosker med dåtidens tidningar till tältet ovanpå Trabanten (se bilden). Mer info på www.hdg.de/berlin. **|||**

Bitter eftersmak på tomaterna

ÄLSKA DIN DRÖM - ITALIENS OSYNLIGA SLAV-ARBETARE I STREJK

Yvan Sagnet
Celanders förlag

FÖR VARJE nyhetshistoria som berättas finns det minst en historia som förblir oberättad. När rapporterna om flyktingkatastroferna på Medelhavet avlöser varandra hör vi sällan om vad som händer de som överlevt dessa fasansfulla resor.

Fabrizio Gattis reportagebok Bilal (recenserad i AP nr 1/2014) avslutade färden i migranternas fotspår på tomatfälten i Italien. Tillsammans med dessa överlevare jobbade han under slavlika former. **Yvan Sagnet**s bok tar vid där Gattis slutade. Sagnet kom inte havsvägen men som fattig student i Italien söker han sig till fälten för sommarjobb.

Med sin bildade bakgrund har han en kännedom om rättigheter som de flesta

andra saknar. Sagnet blir så en förgrundsgestalt för den strejk

som tar form. Med lätt hand och berättandets gåva skriver han på ett underhållande sätt om arbetarnas kamp men även om hur viktigt engagemanget från de italienska aktivisterna är, vilket förstås är uppmuntrande ur ett Amnestyperspektiv. Det är högst angelägen läsning, även om tomaterna på middagsbordet fått en bitter eftersmak.

HANNAH LAUSTIOLA

URÅLDRIK KULTUR: Tanja Holm tar med läsaren till ett bortglömt land.

FOTO: COPYRIGHT @EXPLORER MIKAEL STRANDBERG

En ny värld öppnas

JEMEN ÄR BRA!

Tanja Holm
Leopard förlag

Jemen är i dessa dagar inne i sin allvarligaste kris på många år. En koalition med tio länder, från Marocko i väster till Pakistan i öster, har under saudiarabisk ledning och med stöd av USA inletat en flygoffensiv, för att driva bort houthirebellerna som har tagit kontroll över större delen av västra Jemen. Iran anklagas för att ligga bakom och så riskerar Jemen att bli en ny bricka i spelet mellan det sunnitiska Saudiarabien och det shiitiska Iran med civilbefolkningen som gisslan. Lägg till detta att al-Qaida anses ha utvidgat sitt inflytande, att IS har etablerat sig och att många i södra delen av landet hoppas att återigen kunna skapa ett självständigt Sydjemen (1967-1990).

Tanja Holm anlände till Jemen år 2009 och har nu samlat sina intryck i en mycket läsvärd bok, "Jemen är bra!" som är extremt vältajmad som bakgrund till den aktuella dramatiken. Det är en bok som spänner över allt från Jemens historia, kryddad med anekdotiska

berättelser, till starka personliga berättelser från de många kvinnor och män hon träffar där vi påminns om att en kvinnlig skribent har tillräde till bägge världarna i ett land där könen till stor del hålls åtskilda.

Tanja Holm reser till delar av Jemen dit få utlänningar kommer, inte sällan under personliga risker, och hennes skrivglädje gör att boken öppnar dörrarna till en ny värld på Arabiska halvön. Hon lyckas ha en roll som iakttagare och när hon själv förs in i berättandet är det ofta med stor nypa självironi och distans.

Några saker tycker jag dock saknas i boken. Egyptens eget Vietnam, stödet till den republikanska sidan under 1960-talets inbördeskrig då upp till 70 000 egyptiska soldater skickades till Jemen borde ha tagits upp och en ännu djupare analys av det socialistiska Sydjemen fram till återföreningen 1990 hade varit intressant. Och att förlaget inte kostat på boken ordentliga kartor är bara att beklaga. I övrigt är det bara att tacksa konstatera att vi denna vår har fått ett modernt standardverk om Jemen!

ULF B ANDERSSON

Palestinska krigsbrott i Gaza?

Under förra sommaren begick Palestinska militanta grupper krigsbrott i konflikten med Israel i Gaza. Det menar Amnesty International i rapporten *Unlawful and deadly: Rocket and mortar attacks by Palestinian armed groups during the 2014 Gaza/Israel conflict* (26 mars). Krigsbrotten ska ha bestått i urskillningslöst avfyran av raketer med dålig precision mot civila områden i Israel och konsekvent misslyckande att vidta alla rimliga försiktighetsåtgärder för att skydda civila i Gaza från effekterna av attacker. Under konflikten dödades totalt sex israeliska civila, varav ett barn – *Daniel Tregerman*, 4 år. Ett av offren var, menar Amnesty, tveksamt civil eftersom han just var i färd med att distribuera mat till en israelisk militärpostering.

Amnesty kritiserar också de palestinska grupperna för att ha avfyrat raketer från platser i närheten av civila områden, samt att ha lagrat vapen i (icke använda) skolbyggnader.

Däremot har man inte funnit några belägg för användandet av mänskliga sköldar – något som Israel upprepade gånger anklagat palestinierna för. Rapporten som helhet vilar på osäker information, eftersom Israel (och Egypten) inte tillåtit Amnesty att på plats i Gaza undersöka händelserna.

Enligt artikel 50(3) i tilläggsprotokollet till 1949 års Genèvekonvention fastslås att "närvaro inom civilbefolkningen av personer som icke kan definieras såsom civila berövar icke befolkningen dess egenskap av civilbefolkning". Vidare konstateras att "urskillningslösa attacker är sådana vars natur

GUNNAR OLOFSSON

Amnesty medlem och ordförande i Borås Palestina-grupp.

är att slå mot militära och civila objekt utan skillnad", och att internationell lag förbjuder "användande av vapen som till sin karaktär är urskillningslösa" – det vill säga med så dålig precision att civila kan drabbas.

Åren 2004 till 2014 dödades enligt israeliska myndigheter totalt 25 civila israeler av raketer avfyrate av militanta palestinska grupper i Gaza. Under 2014, fram till händelsen med kidnappningarna på Västbanken och den israeliska offensiven "Protective edge" i juli/augusti förekom – frånsett under några dagar i mars - mycket sporadisk beskjutning från Gaza. Något regn av raketer mot Israel har det således aldrig varit fråga om.

Slutsatserna i Amnestys rapport är att palestinierna, med sina nuvarande oprecisa vapen, inte kan skjuta mot Israel utan att bryta mot internationell rätt. Eftersom knappast någon heller tänker förse palestinierna med den typ av mer avancerade vapen som Israel förfogar över – och som med stor precision enligt FN dödade minst 1 585 civila, varav 538 barn, (i den senaste konflikten!) – måste man alltså helt avstå från att försvara sig mot israeliska angrepp. Likaså är det i praktiken omöjligt att skjuta iväg någonting alls från det extremt trångbudda Gaza utan att vara "i närheten av" civil bebyggelse.

Slutligen uppmanar Amnesty alla parter att samarbeta för att reda ut frågan om eventuella krigsbrott. Israel har redan förklarat att man inte tänker samarbeta med vare sig människorättsorganisationer eller FN:s råd för mänskliga rättigheter, och har redan straffat palestinierna genom att hålla tillbaka skatteintäkter avsedda för palestinska myndigheten (PA) för att den nu anslutit sig till den Internationella brottmålsdomstolen i Haag (ICC), där man kan få frågan om krigsbrott utredd. Här finns tveklöst någonting att ta tag i och reagera på. IIII

”Som att göra en pyroman till chef för brandkåren”

Hillel Neuer, chef för organisationen UN Watch, om Saudiarabiens ambition att bli ordförande i FN:s råd för mänskliga rättigheter.

”Om ni gör det här så kommer jag skära strupen av er”

Gambias president **Yahya Jammeh** håller tal om landets framtid och berättar vad han kommer att göra med män som vill gifta sig med män. Förra året införde Gambia livstids fängelse för samkönat sex.

”Det är en farlig väg att frisera sanningen på det här sättet. Sveriges Television har ett public service-uppdrag som går ut på att vara oberoende och opartiskt. Då ska man inte vara med och censurera sändningar. Vad är nästa steg: att man friserar till nyheterna eller stöper om nöjesprogrammen så att de blir politisk korrekta.”

Bengt Eliasson (FP), ledamot av riksdagens kulturutskott, är upprörd över att publikens buande åt Rysslands eurovisionsklagerlåt "A million voices" censurerades och i direktsändningen, som sågs av över tre miljon svenskar, ersattes med förinspelade applåder från EBU.

”Låt oss inte hyckla. Kvinnor i Kaukasus mognar tidigare. Det finns platser där kvinnor är rynkiga redan vid 27 års ålder och ser ut som 50 år för oss”

Den ryske barnombudsmannen **Pavel Astachov** försvarar barnäktenskap i södra Ryssland. Han har tidigare förklarat att sexualundervisning inte kommer att införas i ryska skolor då det räcker med att läsa rysk skönlitteratur.

FOTO: JOHN NELLFORS

PÅ SPRÅNG: Kamp mot tortyr genom löpning.

LÖPNING MOT TORTYR

SÖNDAGEN DEN 24 maj samlades cirka 130 personer på Hellasgården i Nacka för att springa Amnestyloppet mot tortyr. Dagen bjöd på strålade

väder, underhållning och härlig stämning. **Gaetan Philippot** vann 5 kilometersloppet och **Nawros Mubariz** vann 10 kilometersloppet. IIIII

TIONDE OCH SISTA FESTIVALEN

FÖR TIONDE ÅRET hölls den 23 april Sveriges största dokumentärfilmsfestival med unga filmskapare på Filmstaden Bergakungen i Göteborg. Men årets Angeläget var den sista i sitt slag. Nästa år ska vinnarfilmerna istället ingå i ett visningsfönster på Göteborgs filmfestival.

Angeläget har under årens lopp varit en populär dokumentärfilmfestival, med 721 inskickade bidrag av 2 012 unga filmskapare. Filmerna har täckt in en rad olika ämnen, som hemlösas situation, våld mot kvinnor och situationen för gömda flyktingar.

– Det har varit en fantastisk resa. Angeläget kommer vara

FOTO: LIV GUSTAFSSON

Christina Korsun, Sally Stiebel och Alice Damirjian var glada över att deras film "What's your dream" var en av vinnarfilmerna.

ett av de finaste minnena i mitt liv, berättar Martin Rydehn, projektledare för Angeläget. Det är maffigt att ge röst åt människor som gestaltar något de tycker är viktigt.

JOHANNA LINDGREN

VARJE ÅR UTFÄRDAR Amnesty International hundratals blyxtaktioner. Det kan handla om samvetsfångar som har fängslats, dödsdömda fångar där en avrättning är nära

förestående, repressiva eller diskriminerade lagar som är på väg att införas eller tvångsvräkningar som kan stoppas. Amnesty Press väljer ut tre fall i varje nummer.

Samvetsfånge hotas av dödsstraff

EN NY RÄTTEGÅNG har nu inletts mot **Mohammad Ali Taheri**, som anklagas för efsad-e fel arz (spridande av korruption på jorden), vilket kan ge dödsstraff. Han har redan tillbringat fyra år i isolering i Evin-fängelset i Irans huvudstad Teheran. Mohammad Ali Taheri har hungerstrejkat tolv gånger och uppges ha försökt begå självmord fyra gånger. Mohammad Ali Taheri tillhör en spirituell grupp, kallad Erfan-e Halgheh, som stängdes av myndigheterna år 2010.

SKRIV TILL:

Leader of the Islamic Republic
Ayatollah Sayed 'Ali Khamenei
The Office of the Supreme Leader
Islamic Republic Street – End of
Shahid KeshvarDoust Street
Tehran, Iran
Twitter: @khamenei_ir

Your Excellency,
Allow me to call on Your Excellency to release Mohammad Ali Taheri immediately and unconditionally, as he is a prisoner of conscience, held for peacefully exercising his rights to freedom of belief, expression and association.

I would remind Your Excellency that under international human rights law, the death penalty may only be used for "the most serious crimes", which international bodies have interpreted as being limited to crimes involving intentional killing.

I also call for assurances that Mohammad Ali Taheri is protected from torture and other ill-treatment.
Yours respectfully,

DATUM: Kontakta Amnesty Press om du tänker skriva efter 26 juni.

Nabeel Rajab dömd till fängelse

DEN 14 MAJ fastställde en appellationsdomstol i Bahrains huvudstad Manama ett fängelsestraff på sex månader för **Nabeel Rajab**, en av Bahrains ledande människorättsförsvarare (se intervju i Amnesty Press nr 3/2014). Den åtalade var inte själv närvarande. Nabeel Rajab sitter häktad sedan den 2 april och väntar ytterligare åtal som kan ge upp till tio års fängelse. Han anklagas för att ha "offentligt ha förolämpat officiella institutioner" i samband med meddelanden på twitter om kriget i Syrien och Jemen, och tortyr i fängelset där han sitter i häkte.

SKRIV TILL:

King Shaikh Hamad bin 'Issa Al Khalifa
Office of His Majesty the King
P.O. Box 555
Rifa'a Palace, al-Manama, Bahrain

Your Majesty,
May I hereby call on Your Majesty to release human rights defender Nabeel Rajab immediately and unconditionally and quash his conviction, as he is a prisoner of conscience, jailed for exercising his right to freedom of expression.

I also call for the new charges against Nabeel Rajab to be dropped as they relate solely to the peaceful exercise of his right to freedom of expression, and I urge that this important right be upheld, and that laws that criminalize the peaceful exercise of the rights to freedom of expression, association and assembly be repealed.

Respectfully yours,

DATUM: Kontakta Amnesty Press om du tänker skriva efter 26 juni.

Falungong-aktivist åter dömd till fängelse

DEN 21 APRIL dömdes **Li Xiaobo** till åtta års fängelse för sina aktiviteter i Falungong-rörelsen som är förbjuden i Kina. Han dömdes år 2005 och uppgav då att han utsattes för tortyr. Li Xiaobo greps igen när han i april 2014 delade ut flygblad för Falungong tillsammans med sin son, som är kanadensisk medborgare. Sonen skickades tillbaka till Kanada. Li Xiaobos hälsa har allvarligt försämrats, uppger hans advokat.

SKRIV TILL:

Head of Longquanyi
District Detention Centre
Fang Shengquan Suozhang
Longdou Nanlu Longquanyi Qu
Chengdu, Sichuan 610100
Kina

Dear Director,
Allow me to express my concerns regarding Li Xiaobo. I hereby demand that he be released immediately and unconditionally, as he has been imprisoned solely for exercising his right to freedom of belief and expression.

Furthermore, I urge you to ensure that Li Xiaobo is not tortured or otherwise ill-treated, that he is immediately provided with any medical treatment he requires, and that the conditions of his detention adhere to international law and standards.

In closing, I call on you to ensure he has regular access to his family, and lawyers.

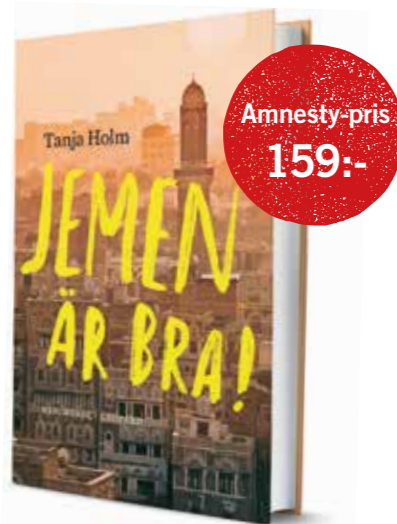
Sincerely,

DATUM: Kontakta Amnesty Press om du tänker skriva efter 26 juni.

Ovanstående vädjandebrev finns också på amnestypress.se (längst upp i högra hörnet).

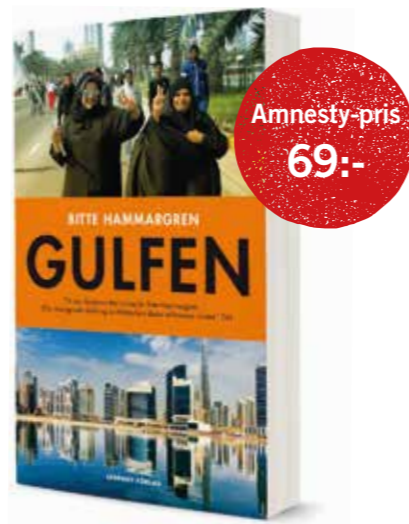
Högaktuella böcker OM MELLANÖSTERN

Tanja Holm **JEMEN ÄR BRA!**

Jemen är Mellanösterns fattigaste land och rankas som ett av världens farligaste länder. Jemen är också motsägelsernas och kontrasternas land.

Journalisten Tanja Holm var bosatt i Jemen 2009–2015 och bevittnade den arabiska våren på plats. Under sin tid där reste hon runt och samlade unikt material till reportage som tränger bakom tidningsrubrikerna.

Bitte Hammargren **GULFEN**

På några årtionden har Golfstaterna förvandlats från fattiga ökensamhällen till mäktiga energiproducenter som hela världsekonomin är beroende av.

Frilansjournalisten och Mellanösternkännaren Bitte Hammargren tecknar historiska bakgrunder och analyserar den politiska utvecklingen i en del av världen som kan bli nästa krutdurk.

Erbjudande till dig som Amnesty-medlem: **KÖP BÖCKERNA TILL SPECIALPRIS!**

Jemen är bra 159:- (ord webbpris 189:-)

Gulfen 69:- (ord webbpris 99:-)

Gäller vid köp i Leopard förlags webbshop
www.leopardforlag.se

Fri frakt! Ange kampanjkod AMNESTY

Erbjudandet gäller t o m 15 augusti 2015 och endast vid köp via www.leopardforlag.se.

**LEOPARD
FÖRLAG**

BLI AKTIV I UPPSALA

Det finns olika möjligheter att engagera sig och lära sig mer om mänskliga rättigheter. Bor du i Uppsala med omnejd kan du gå med i en grupp eller komma på ett månadsmöte.

Uppsaladistriktet är ett av Sveriges största. Redan i mitten av 1970-talet fick vi vår första distriktslokal. Adressen har varierat under åren, men sedan 1997 har vi vårt kontor alldeles intill Universitetshuset på Övre Slottsgatan 11B. Det är en mysig liten lokal på två rum, toalett och kokvrå – perfekt för distriktets tio aktiva grupper och styrelse att hålla möten i. Grupperna arbetar med olika teman som juridik, Kina och kvinnors rättigheter. Distriktet har också en ungdomsgrupp på Katedralskolan.

Distriktstyrelsen arrangerar månadsträffar med olika teman, introduktionsträffar och årsmöten och mycket annat. Återkommande aktioner är att distriktet deltar i festivalen Kultureras karneval, har en visuellt tilltalande ljusmanifestation vid Domkyrkan under Kulturnatten och under december genomför ett tyst luciatåg. Grupperna arrangerar seminarium, klubbar på studentnationerna, utåtriktade aktioner på stan, skriver brev och artiklar, samt samlar namnunderskrifter på Stadsbiblioteket.

Om du läser detta och är nyfiken på hur du kan bli en aktiv del av Amnesty Uppsala så kontakta oss gärna!

Hälsningar Uppsala distrikt

medlem.upsala@mail.amnesty.se

Tel: 018-4183420

NU FINNS AMNESTY PRESS PÅ FACEBOOK!

AKTIVISTSEMINARIUM 2015

Vill du utvecklas som aktivist?
Vill du lyssna på gripande berättelser
och delta i kreativa workshops?
Vill du få inspiration i ditt arbete
för mänskliga rättigheter?

**Välkommen till Stockholm
den 3-4 oktober!**

Mer information och anmälan:
aktivism.amnesty.se/aktivistseminariet

VART ÄR AMNESTY PÅ VÄG?

En värld där alla människor åtnjuter alla de mänskliga rättigheterna.

Vi vet vad vårt mål är men frågan är vilken väg vi ska ta för att nå fram. På årsmötet i Umeå togs första stegen för att identifiera vilken

organisation svenska Amnesty ska vara om 12 år och hur vi ska arbeta för att komma dit.

Andra helgen i maj samlades vi i ett soligt Umeå för att diskutera Amnestys framtid, inspireras av nya människor och träffa gamla bekanta och inte minst fatta våra viktigaste beslut. Att vi samlas och fattar stora, komplexa och intressanta beslut tillsammans demokratiskt är en av våra framgångsfaktorer. Årets årsmöte i Umeå hade framtidsstema. Vi diskuterade prioriteringar och framtidsfrågor för både den svenska sektionen och för den globala rörelsen.

I sommar ska den internationella rörelsen på sitt rådsmöte, motsvarigheten till vårt årsmöte där representanter för alla sektioner runt om i världen träffas för att diskutera och besluta om strategiska frågor för rörelsen, framförallt gemensamt besluta om vilka arbetsområden som ska prioriteras de kommande fyra åren. I de förberedande diskussionerna har svenska sektionen bland annat lyft fram vikten av att vi prioriterar frågor om kvinnors rättigheter och att vi även fortsatt har arbetet med grova kränkningar av civila och politiska rättigheter, så som godtyckliga gripanden, påtvingade försvinnanden och dödsstraff, högt på agendan. På årsmötet i Umeå beslutades också att sektionen ska driva att den internationella rörelsen prioriterar arbetet för sexuella och reproduktiva rättigheter, ett område där kränkningarna slår hårt mot kvinnor och

HBTQIA-personer, och arbetet för att lagliga vägar för att söka asyl ska skapas, något som är extra aktuellt med tanke på den pågående flyktingkrisen i medelhavsområdet. Hur prioriteringarna och målen för de kommande fyra åren slutligen kommer att se ut, får vi se efter det internationella rådsmötet som i augusti går av stapeln i Dublin.

Parallellt med framtagandet av de internationella prioriteringarna ska den svenska sektionen ta fram en långsiktig riktning för organisationen som ska spänna över en 12-årsperiod. Årsmötet i Umeå var startskottet för diskussionerna som kommer att pågå hela året och landa i ett beslut på nästa års årsmöte. Årsmötesdeltagarna diskuterade både vilka mänskliga rättigheter vi ska lägga mest fokus på – ska vi till exempel vara relevanta för våra medlemmar här i Sverige genom att ha ett tydligare fokus på människorättskränkningar här eller ska vi i andan av internationell solidaritet arbeta mer med kränkningar i andra delar av världen?

- och metodfrågor kring demokrati, effektivitet, gräsrotsengagemang och expertkunskaper. Vill du vara med och tycka till om hur svenska Amnesty ska arbeta framöver är du varmt välkommen att delta i diskussionerna. På hemsidan amnesty.se/2027 hittar du en enkät där du kan fylla i dina tankar om vår långsiktiga riktning. Dina åsikter om vilken organisation vi ska vara imorgon är viktiga, det är tillsammans vi utvecklar och förbättrar Amnesty.

I Umeå valdes också en ny styrelse, denna gång med både ny ordförande och ny kassör. Vi ser fram emot att tillsammans med er fortsätta både framtidsdiskussionerna och vårt viktiga arbete för mänskliga rättigheter här och nu under året som kommer.

TORA TÖRNQUIST
ORDFÖRANDE

VISA VAD DU STÅR FÖR

Runt om i världen förföljs, trakasseras och diskrimineras människor enbart på grund av sin sexuella läggning eller sin könsidentitet. Diskriminering leder till att homosexuella, bisexuella, trans- och queerpersoner (HBTQ) fängslas, torteras och mördas.

Köp Amnesty's tygarband och bli en del av arbetet för att mänskliga rättigheter ska gälla alla, alltid. Armbandet kostar 30 kronor och du betalar via sms.*

Sms:a **AMNESTY PRIDE + NAMN OCH ADRESS** (dit armbandet ska skickas) till **72970**, så skickar vi ditt armband inom en vecka.

*För att göra köpet behöver du vara registrerad hos WyWallet (www.wywallet.se). Du kommer automatiskt att få information om det när du sms:ar in din beställning.

Vinn med dina grannar

I PostkodLotteriet får du dela din vinnarglädje med grannarna i postnumret! För när en av er vinner, då vinner också alla andra som har en lott. Några som alltid vinner är Amnesty International och övriga cirka 50 ideella organisationer som delar på överskottet från lottförsäljningen.

De senaste tolv månaderna har 137 lottköpare blivit miljonärer och kunnat göra verklighet av sina drömmar. Vem vet, nästa gång kan det vara din och dina grannars tur att vinna stort på att vara med i Lotteriet.

Ny vinstchans varje dag

De högsta dagliga vinsterna lottar vi ut på fredagar – upp till 100 000 kr per lott, en Volvo V60 och en miljon. Alla vinster är skattefria!

Cirka 200 000 vinster i månaden

Förutom alla de ordinarie vinsterna har du

dessutom chans att få dela på många miljoner i jackpottdragningen GrannYran tre gånger per år och i många extradragningar under året. För allt det här betalar du som har fyllt 18 år bara cirka 5 kr per dag, dvs 160 kr per månad.

Över 14 miljoner vinster

Sedan PostkodLotteriet startade hösten 2005 har vi delat ut över 14 miljoner vinster värda en bra bit över 8 miljarder kronor.

PÅ IRLAND ÄR ABORT HELT FÖRBJUDET - ÄVEN EFTER VÅLDTÄKT OCH INCEST.

KRÄV ATT IRLAND AVKRIMINALISERAR ABORT
LÄS MER OCH SKRIV UNDER PÅ AMNESTY.SE/MINKROPP

Gå in på www.stodlinjen.se om du eller en anhörig spelar för mycket.

postkodlotteriet.se

POSTTIDNING B

Avsändare:
Amnesty International
Box 4719
116 92 Stockholm

Begränsad eftersändning.
Vid definitiv eftersändning återsänds
försändelsen med den nya adressen
på baksidan (ej adressidan):

ANNONS

VI SES I SOMMAR!

SOMMARKAMPANJ

Amnesty kommer att delta på flera olika evenemang i sommar och kampanja för avkriminaliseringen av abort på Irland. Kom gärna förbi vår tält och agera, vi finns på följande platser:

Almedalen, Visby 28 juni – 3 juli

Putte i Parken, Karlstad 2 – 4 juli

Peace and Love, Borlänge 2 – 4 juli

Dansbandsveckan, Malung 12 – 19 juli

Förutom ovanstående evenemang kommer andra lokala aktionsdagar att genomföras så håll utkik på er ort.

Trevlig sommar och hoppas att vi ses!

BOKMÄSSAN

Miss inte Amnesty på bokmässan 24–27 september i Göteborg!

På Internationella torgets scener diskuterar aktuella gäster mänskliga rättigheter i Ungern.

I vår monter kan du vinna böcker och uppdatera dig om Amnestys arbete.

Följ programmet på

www.amnesty.se

och

www.internationellatorget.se

**”IRLAND SMITER IFRÅN SITT ANSVAR ATT ENLIGT INTERNATIONELL
RÄTT ERBJUDA SÄKRA OCH LEGALA ABORTER.”**

Colm O’Gorman, chef för Amnesty Irland